

Η Κουκουβίστα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 15ος - ΤΕΥΧΟΣ 70 - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1989

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

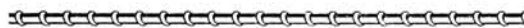
Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΕΩΣ ΕΔΩ ΚΑΙ ΜΗ ΠΑΡΕΚΕΙ

«Τιμή και δόξα σε κείνους που τη ζωή τους
ώρισαν να φιλάνε Θερμοπύλες»

Κ. ΚΑΒΑΦΗΣ

Στον αγώνα για την απελευθέρωση της πατρίδας μας από τη σκλαβιά του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, έλαβε μέρος ολόκληρος σχεδόν ο Ελληνικός Λαός. Κάθε ένας αντιτάθηκε με όποιον τρόπο μπορούσε.

Μετά την απελευθέρωση η πολιτεία, για να τιμήσει εκείνους που θυσιάστηκαν αλλά και να θυμίζει στους επερχόμενους την ιστορία του τόπου μας, ανήγειρε μνημεία σε τόπους όπου διαδραματίστηκαν τα τραγικότερα γεγονότα της εποχής.

Ένα τέτοιο μνημείο είναι και της Αγίας Τριάδας Καλοσκοπής όπου 36 παλληκάρια της Εθνικής Αντίστασης έπεσαν πολεμώντας για την πολυπόθητη λευτεριά. Κάθε χρόνο από όλα τα μέρη της χώρας έρχονται προσκυνητές στο χώρο της θυσίας για να αποτίσουν φόρο τιμής στους ηρωικούς και αγνούς αγωνιστές που κόνιζαν στο σταυροδρόμι κάτω από τα πλατάνια.

Ήταν όλοι τους παιδιά του λαού αγροτόπαιδα ως επί το πλείστον, τα περισσότερα χωρίς πολιτικό προσανατολισμό, έχοντας όμως μέσα τους άσβεστη τη φλόγα της ελευθερίας. Κατάσσονταν αγόγγιστα στις απελευθερωτικές οργανώσεις του ΕΛΑΣ εν γνώσει τους ότι ο αγώνας τους θα είναι σκληρός και πολλές φορές άνισος. Όμως τίποτα δεν τους σταμάτησε. Ευπόλητοι, ρακένδυτοι και νηστικοί άρπαξαν τα όπλα και κυνηγούσαν τη λευτεριά από κάμπο σε βουνό και από ράχη σε μετερίζι. Στην Αγία Τριάδα κάθε χρόνο (Μάιο - Ιούνιο) τελείται μνημόσυνο στη μνήμη των 36 παλληκαριών με πρωτοβουλία μιας συγκεκριμένης αντιστασιακής οργάνωσης.

Μετά το τρισάγιο, ως συνήθως, ακολουθούν

καταθέσεις στεφανιών και σχετικές ομιλίες. Και εδώ γίνεται κάτι άπρεπο.

Οι ομιλητές της συγκεκριμένης αντιστασιακής οργάνωσης δεν περιορίζονται στο χρονικό της ημέρας, δηλαδή στην εξιστόρηση των γεγονότων, αλλά επεκτείνονται σε πολιτικά θέματα κομματικοποιώντας κατά κάποιο τρόπο την εκδήλωση. Τούτο εκτός του ότι προκαλεί τη δυσάρεσκεια παρευρισκομένων που δεν συμφωνούν μαζί τους, αποτελεί, κατά τη γνώμη μας, και ασέβεια προς τους πεσόντες. Οι νεκροί όπως είπαμε πιο πάνω προέρχονταν από όλα τα κοινωνικά στρώματα, χωρίς κομματικοποιήσεις και ιδεολογικούς προσανατολισμούς. Η μόνη τους ιδεολογία τη στιγμή εκείνη ήταν η απελευθέρωση του τόπου. Δεν μπορείτε λοιπόν κ.κ. ομιλητές την ιερή αυτή στιγμή να πολιτικολογείτε και να κομματικοποιείτε την εκδήλωση με πύρινους λόγους κατά κυβερνώντων, πολιτικών συστημάτων κ.ά. Οι ιδεολογικοί προσανατολισμοί και πεποιθήσεις εκφράζονται σε άλλους χώρους και χρόνους.

Είναι απαράδεκτο να βεβυλώνεται η ιερή στιγμή που αποτίεται φόρος τιμής και ευγνωμοσύνη στους πεσόντες. Ας το σκεφτούν καλύτερα οι όποιοι διοργανωτές της εκδήλωσης, διότι στο μέλλον δεν θα επιτραπεί καμιά παρέκκλιση, πέραν από το καθιερωμένο θρησκευτικό καθήκον μας.

Ο σύνδεσμος προτείνει στην Κοινότητα να πάρει εκείνη την πρωτοβουλία διοργάνωσης της καθιερωμένης πλέον ετήσιας τελετής. Αυτό είναι υποχρέωση όλων μας αφού στο Κουκουβιστιανό έδαφος ξετυλίχτηκαν τα γεγονότα εκείνα του 1944 και στον τάφο εκείνο κόνιζαν και παλληκάρια του χωριού μας.

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

• Στις 13 Αυγούστου πάνω από 600 άτομα παρακαλούθησαν θεατρική παράσταση στην πλατεία του χωριού μας. Με την φροντίδα του Συλλόγου της Λαμίας το Περιφερειακό Θέατρο Ρούμελης ήρθε στο χωριό μας κι έπαιξε την κωμωδία του Λόρκα «Η Θαυμαστή Μπαλωματού». Η τιμή του εισιτηρίου καθορίστηκε σε 300 δρχ. Πολλοί ήταν εκείνοι που δεν πήραν εισιτήριο διότι δεν περνούσαν από το τραπεζάκι του ταμιά. Ομολογουμένως ο κόσμος αισθάνθηκε βαθιά ικανοποίηση. Στο μεταξύ κυκλοφόρησε λαχείο με 200 δρχ. από τον ως άνω Σύλλογο για τρία ποδήλατα τα οποία είχε κρεμάσει στον πλάτανο. Μετά τη λήξη της θεατρικής παράστασης έγινε η κλήρωση. Ισάριθμοι τυχεροί καθάλισαν τα ποδήλατά τους.

• Στις 14 Αυγούστου παραμονή της Παναγίας έγινε τρικούβερτο γλέντι στην πλατεία του χωριού μας. Τρεις και τέσσερις δίπλες ο χορός. Με το στερεοφωνικό μηχανήμα που είχε την καλωσύνη να μας δωρίσει ο Γιάννης Τρ. Ποδάρας, ο κόσμος διασκέδασε μέχρι τα μεσάνυχτα. Προσφέρθηκε από τον Σύνδεσμο Αθήνας λουκούμι και κρύο νερό από τη θρυσούλα. Βαθιά συγκίνηση σκόρπισε στους εορταστές η εμφάνιση του χορευτικού ομίλου μας, και ο χορός τους με τις παραδοσιακές στολές. Ως γνωστόν επικεφαλής τους είναι πάντα η δραστήρια, και αγαπητή σε όλους μας Δις Ρούλα Ν. Δανιήλ. Την συγχαίρουμε, Προτού αρχίσει ο χορός μια επιτροπή οικολόγων, η οποία εδρεύει στο Λιδωρίκη, μας μίλησε για τις καταστροφές που προξενούν στα βουνά και στα λειβάδια μας τα μεταλλεία. Μας έδειξαν με σλάιτς τις χιλιογδαρμένες από τις μπουλντόζες βουνοπλαγιές της Γκιώνας καθώς και τις σπάνιες ομορφιές της, άγνωστες σε πολλούς από μας. Οι εικόνες που είδαμε μας απαγοήτευσαν όλους μας. Είναι γεγονός ότι το βουνό μας αργοπεθαίνει.

• Στις 15 Αυγούστου, ανήμερα της Παναγίας, αφού τελέστηκε η καθιερωμένη θεία λειτουργία στο ναό της Μεγαλόχαρης και ο αυλόγυρός της κατακλύστηκε από τους προσκυνητές, το βράδυ έγινε χορός με την συμμετοχή εκατοντάδων συγχωριανών μας και φίλων. Δίπλα στην κρύα θρύση, κάτω από τα βαθίσκιωτα πλατάνια, στο πλακόστρωτο σχηματίστηκε διπλός χορός. Χορεύοντας ο κάθε χριστιανός

μπροστά στην πύλη του ιερού ναού της Θεοτόκου, προστάτιδας του χωριού μας, αισθάνεται ψυχική ανάταση και ευδαιμονία. Ας ελπίσουμε ότι θα ξαναχορέψουμε του χρόνου πάλι.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Με θρησκευτική κατάνυξη τελέστηκε η θεία λειτουργία στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής την ημέρα της μνήμης της.

Όσοι μπόρεσαν να διαθέσουν τον κακοτράχαλο και σχεδόν αδιάβατο δρόμο που οδηγεί ως εκεί παραυρεθήκανε, οι ανήμποροι μείνανε στα σπίτια τους.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο στο προηγούμενο τεύχος μας, είχαμε επισημάνει την αναγκαιότητα διάνοιξης αμαξιτού δρόμου.

Όπως είχαμε τονίσει, ο δρόμος δεν θα εξυπηρετήσει μόνο εκείνους που θέλουν να πάνε στην εκκλησία, αλλά και τις γύρω ιδιοκτησίες που σήμερα μένουν χέρσες. Πέραν δε αυτού είναι και τόπος περιπάτου και αναψυχής από τους ομορφότερους της περιοχής.

Περιμένουμε κάποια εκδήλωση ενδιαφέροντος από την Κοινότητα και μεις είμαστε στο πλευρό της.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Το έθιμο συνεχίζεται.

Το τριήμερο 25, 26 και 27 Ιουλίου ήταν ιδιαίτερα αισθητό στο χωριό.

Από τις προηγούμενες μέρες οι μαγαζάτορες άρχισαν τις προετοιμασίες τους κουβαλώντας κάθε λογής εφόδια, στήνοντας πάγκους για καθίσματα και φυσικά πρώτο και καλλίτερο το στήσιμο των ψησταριών.

Το μουσικό συγκρότημα Σπαθούλα που ήταν στο μαγαζί του Τάκη Βλάχου μας χάρισε ένα αξέχαστο τριήμερο σπάζοντας έτσι τη μονοτονία της καθημερινής ρουτίνας. Πολλοί οβελίες στριφογύρισαν στις ψησταριές και άφθονη ρετσίνα έρρευσε καθώς και τα ευγενή; ποτά μπύρα και κόκα - κόλα.

Το γλέντι άρχιζε από βραδύς και τελείωνε τις πρωινές ώρες. Πολύς κόσμος πέρασε από την Κουκουβίστα τις μέρες του πανηγυριού.

Σχεδόν από όλα τα γύρω χωριά ήρθαν να γλεντήσουν μαζί μας. Όσο για τους Κουκουβιστιανούς δεν έλειψε κανένας.

Από μέρους των μαγαζατόρων καταβλήθηκε κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξυπηρέτηση των πανηγυριωτών.

Ας ευχόμαστε και του χρόνου ακόμα καλλίτερα.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

Στιγμιότυπο από την αρτοκλασία στην Αγ. Τριάδα

Στην Αγία Τριάδα φέτος, λόγω των εκλογών, δεν παρατηρήθηκε μεγάλη κοσμοσυρροή. Στην ιστορική ομώνυμη εκκλησιούλα τελέστηκε με τους λιγοστούς προσκυνητές της η καθιερωμένη μετ' αρτοκλασίας ετήσια λειτουργία.

Τους πέντε άρτους τους προσέφερε, όπως γίνεται άλλωστε κάθε χρόνο, ο Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών «Η Αγία Τριάς», ο οποίος απουσιάζοντας του προέδρου του εκπροσωπήθηκε από τον αντιπρόεδρο του Συνδέσμου μας κ. Δημ. Ν. Κυρίτη.

Οι πανηγυριστές μετά τη θεία λειτουργία αφού γεύτηκαν κάτω από τα θεόρατα αιωνόβια πλατάνια τους εκλεκτούς μεζέδες, που είχαν στο μεταξύ ετοιμάσει οι συγχωριανοί μας μαγαζάτορες, κοντά το απομεσήμερο αποχώρησαν.

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ

Μας καταγγέλουν ότι ο κοινοτικός ιατρός που επισκέπτεται το χωριό κάθε εβδομάδα βλέπει τους ασθενείς μέσα στο κοινοτικό γραφείο με την παρουσία, ως επί το πλείστον, τρίτου προσώπου.

Πολλές από τις γυναίκες του χωριού αποφεύγουν να ζητήσουν ιδιαίτερη εξέταση για κάποιο ζήτημά τους που θα απαιτούσε γδύσιμο, ντρεπόμενες την παρουσία του τρίτου προσώπου, αρκούμενες απλώς στο μέτρημα της πίεσης και το γραψίμο φαρμάκων που δεν απαιτούν εξέταση.

Τούτο είναι τελείως απαράδεκτο.

Η κοινότητα διαθέτει ιδιαίτερο ιατρείο με τον στοιχειώδη εξοπλισμό (εξεταστικό κρεβάτι, γραφείο κλπ.). Γιατί δεν γίνεται εκεί το ιατρείο;

Μόνο η ταμπέλα θα φιγουράρει απέξω;

Και πώς ο ιατρός ανέχεται αυτή την κατάσταση;

Ας εξετάσουν το θέμα οι αρμόδιοι.

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Στο προηγούμενο φύλλο του δελτίου μας είχαμε γράψει ότι μόνοι μας πρέπει να φροντίζουμε την καθαριότητα του χωριού, διότι παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της Κοινότητας δεν βρίσκεται άνθρωπος να αναλάβει αυτό το έργο.

Έτσι τις παραμονές του πανηγυριού της Αγίας Παρασκευής, δύο φιλότιμα παιδιά, μαθητές του Δημοτικού, ανέλαβαν τον καθαρισμό των χώρων της πλατείας και της αγοράς. Μαζέψανε και πετάξανε μακριά από το χωριό κάθε άχρηστο αντικείμενο. Τα παιδιά αυτά ήταν: ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΚΟΥΦΟΣ (εγγονός του Μήτσου Κυρίτη) και ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΟΥΤΣΟΥΡΑΣ (εγγονός του μακαρίτη Κώστα Κατσανιώτη).

Η πράξη τους αυτή είχε γενικότερη απήχηση. Την επομένη εβδομάδα ένας άλλος μικρός μαθητής ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΟΛΛΙΑΣ (εγγονός της Γιωργίτσας Μαντζού) αμιλλόμενος τους δύο πρώτους, χωρίς κανείς να του το υποδείξει, περισυνέλλεξε για δεύτερη φορά από τους ίδιους χώρους διάφορα αντικείμενα και κυρίως μεταλλικά κουτιά αναψυκτικών που είχαν διασκορπιστεί τις ημέρες του πανηγυριού.

Τους τρεις μαθητές το δελτίο συγχαίρει ιδιαίτερα και τους εύχεται καλή πρόοδο στα μαθήματά τους και προκοπή στο βίο τους.

Το παράδειγμά τους ας ακολουθήσουν και άλλοι συνομήλικοί τους.

Επίσης, άλλο συνεργείο από τους: ΠΟΛΥΚΑΡΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, πρόεδρο της Κοινότητας, ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΚΥΡΙΤΗ, ΑΛΕΚΟ ΜΑΘΑΪΟΥ, ΑΡΓΥΡΗ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ, ΖΗΣΗ ΑΧΛΑΔΑ, ΝΙΚΟ ΚΩΣΤΟΥΡΟ, ΝΙΚΟ ΤΖΑΜΤΖΗ και ΘΑΝΑΣΗ ΜΩΡΗ καθάρισε τη λίμνη του Κεφαλόβρυσου.

ΘΛΙΒΕΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

1949 - 1989. Έκλεισαν 40 ολόκληρα χρόνια από τον καταραμένο εμφύλιο πόλεμο, από την εθνική εκείνη τραγωδία που κράτησε κοντά τέσσερα χρόνια.

Οι τελευταίοι κροταλισμοί των πολυβόλων και των δύο αντιμαχόμενων παρατάξεων έπεσαν στην οροσειρά του Γράμμου. Στο αδελφοκτόνο εκείνο μακελειό χύθηκε άδικα τόσο αίμα. Χιλιάδες αθώοι άνθρωποι δολοφονήθηκαν αναίτια. Η Ελλάδα που συνέτριψε τις φασιστικές ορδές του Μουσολίνι και η οποία αντιστάθηκε παλληκαρίσια στις σιδηρόφραχτες στρατιές των Γερμανών κατακρεουργήθηκε από τα ίδια τα παιδιά της.

Το οδυνηρό εκείνο παρελθόν ας αποτελέσει δίδαγμα στις επερχόμενες γενιές, ώστε να υπάρχει εισαί ανάμεσά τους αγάπη, εθνική συμφιλίωση και παντοτεινή ΕΙΡΗΝΗ.

**ΝΕΑ
ΓΕΝΙΑ**

Η νεολαία μας διασκεδάζει

Η καθημερινή ρουτίνα και η μονοτονία κάνουν τη ζωή πιο δύσκολη. Για να ξεδώσει η νεολαία μας διοργάνωσε στις 18 Αυγούστου πάρτυ στην αίθουσα του Σχολείου μας. Πραγματοποιήθηκαν ακόμα κι άλλες ψυχαγωγικές συγκεντρώσεις. Οι νέοι με την παρουσία τους στο χωριό μας και τις δραστηριότητές τους τονώνουν και το δικό μας ηθικό. Με τις εκδηλώσεις τους αυτές γνωρίζονται κιόλας μεταξύ τους. Κι αυτό είναι πολύ ευχάριστο διότι οι περισσότεροι δεν γνωρίζονται.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΛΛΥΡΗΣ στο συγκρότημα «Μάσκες»

Ο συγχωριανός μας ΓΙΑΝΝΗΣ Π. ΚΟΛΛΥΡΗΣ συμμετείχε με το συγκρότημα «Μάσκες» σε ροκ συναυλία το Σάββατο 30 Σεπτεμβρίου, στα πλαίσια του 5ου Πολιτιστικού Τριμήνου στο Άλσος Νέων Λιοσίων.

Το συγκρότημα χειροκρότησε στην πρώτη του δημόσια εμφάνιση πλήθος κοινού και πολλοί νέοι χωριανοί.

Ελπίζουμε να τους απολαύσουμε και στο χωριό μας σε κάποια εμφάνισή τους το ερχόμενο καλοκαίρι.

• Το χορευτικό του χωριού μας άρχισε να λειτουργεί από τις αρχές του Οκτώβρη στα γραφεία του Συλλόγου μας.

Πρόγραμμα:

Τετάρτη 7.30' - 9.30' μ.μ. και

Κυριακή 11.00' - 1.00' μ.μ.

Περισσότερες πληροφορίες: ΡΟΥΛΑ ΔΑΝΙΗΛ, Τηλ.: 92.20.010, 9.00' - 4.30' μ.μ. και 86.51.860.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΕΝΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Δ. ΚΟΛΛΙΑ

ΤΥΡΙΝΘΑΣ 9 ΚΑΙ ΔΟΞΑΡΑ

(ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ)

ΤΗΛ.: 25.24.880

Ανάβαση στη Γκιώνα

Ένα γκρουπ από παραθεριστές, ντόπιους και ξένους, ανέβηκε στην κορφή της Γκιώνας (Πυραμίδα). Ήταν 45 περίπου άτομα.

Απερίγραπτη είναι η χαρά που δοκίμασαν αυτοί οι άνθρωποι στην ψηλότερη θουνοκορφή της Στερεάς. Μακάρι να μπορούσαμε ν' ανέβουμε κι εμείς.

Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε να είναι όλοι τους καλά ν' ανέβουν πάλι του χρόνου.

Από την ανάβαση της νεολαίας μας στις 17.8.89 στην κορυφή της Γκιώνας (υψ. 2.512). Συμμετείχαν: Κώστας Κυριαζής, Γιάννης Ποδάρας, Νίκος Κυριαζής, Δημήτρης Λιάμπας, Γιάννης Βλάχος, Τέλης Ζησίμου, Αθαν. Χασιακός, Κώστας Παντελάκης, Δημήτρης Ποδάρας, Νίκος Πασσαλής, Αγγελική Κολλέρη, Σάκης Δρόλλιας, Γιώργος Σίμος, Δημήτρης Σκούφος, Κώστας Λευκαδίτης, Δημήτρης Παντελάκης, Γιολάντα Κωστούρου, Ελπίδα Χαραλαμποπούλου, Κρυστ. Τσιρώνη, Μαρία Σκούφου - Κυρίτση, Δημήτρης Τσιρώνης, Δέσποινα Λευκαδίτη, Γιώτα Δανιήλ, Κώστας Γεωργίου Ρένα Λαμπίρη, Τάσος Χασιακός, Κατερίνα Τσιρώνη, Γιάννης Καλογήρου, και με την πλάτη γυρισμένη ο Τάκης Σκούφος. (Φωτ. ΡΟΥΛΑ ΔΑΝΙΗΛ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Ειδοποιούμε τους κ.κ. Συνδρομητές μας ότι οι αποδείξεις των καταβαλομένων συνδρομών, για οικονομικούς λόγους δεν θα στέλλονται ταχυδρομικώς στα σπίτια τους. Τους παρακαλούμε να περνούν από το Γραφείο μας, τις ώρες της λειτουργίας του, να τις παίρνουν.

Άλλωστε τα διάφορα χρηματικά ποσά τα οποία εισπράττουμε για την ενίσχυση του Συνδέσμου μας καταχωρούνται με σχολαστικότητα, με τον αντίστοιχο αύξοντα αριθμό της αποδείξεως, στο Δελτίο μας. Εφαρμόσαμε αυτόν τον τρόπο χάριν οικονομίας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΣΠΟΡ

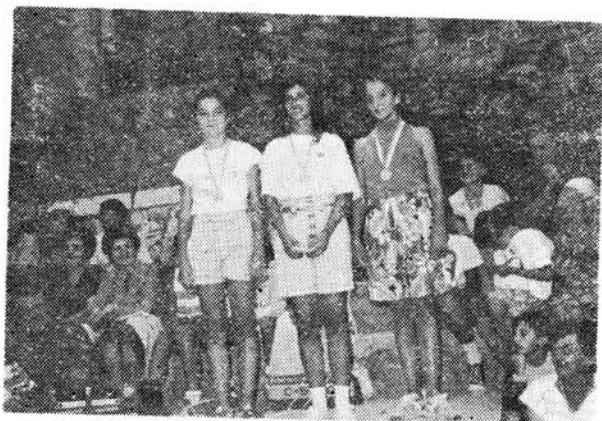
Ο αγώνας ανώμαλου δρόμου των παιδιών έγινε στις 14.8.89.

Το ξεκίνημα ήταν όπως πάντα από το κεφαλόβρυσο και τέρμα το νέο γήπεδο μπάσκετ στην Κρύα Βρύση.

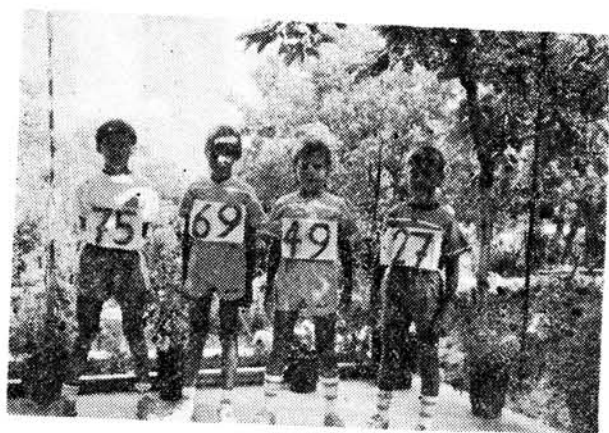
Στους πρωτεύσαντες απονεμήθηκαν αναμνηστικά μετάλλια.

Επίσης ο Σύλλογος «Άγιος Γεώργιος Λαμίας» αθλοθέτησε από 1.000 δραχμές στους τρεις πρώτους.

Σημ.: Λεπτομέρειες για τον αγώνα, επειδή δεν γνωρίζουμε ποιά παιδιά ήρθαν πρώτα, θα δημοσιεύσουμε στο επόμενο δελτίο μας.

Τρία από τα κορίτσια που πήραν μέρος κι αυτά στον αγώνα ανώμαλου δρόμου.

Τέσσερα από τα αγόρια (Μιχ. Β. Χαρχαμπόπουλος Νο 75, Νικ. Ε. Κολλύρης Νο 69, Δημ. Ε. Κολλύρης Νο 49, Αλεξ. Ε. Κολλύρης Νο 27), που πήραν μέρος στον αγώνα ανώμαλου δρόμου Κεφαλόβρυσου - Κρύα Βρύση.

ΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Ξεκίνησαν οι εργασίες διαμόρφωσης του γηπέδου Μπάσκετ του Αθλητικού Ομίλου «ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ». Ήδη κατασκευάστηκαν τα τείχη αντιστήριξης και θ' ακολουθήσει η ισοπέδωση. Οι τσιμεντοκατασκευές έχουν ανατεθεί στο συγχωριανό μας Τάκη Βάρσο. Μέχρι τώρα τα έξοδα έχουν φθάσει περίπου στο ένα εκατομμύριο (1.000.000).

Από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού έχει δοθεί επιχορήγηση πεντακοσίων χιλιάδων (500.000), μέσω της Κοινότητας κατόπιν ενεργειών του Διοικητικού Συμβουλίου του Ομίλου. Ποσόν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) περίπου έχει συγκεντρωθεί από προσφορές χωριανών. Απομένει υπόλοιπο 200.000 περίπου οφειλόμενο στον εργολάβο το οποίο θα καταβληθεί μόλις συγκεντρωθεί πάλι από προσφορές.

Άλλες υλικές βοήθειες που προσφέρθηκαν είναι:

α) Η Εταιρεία Βοξιτών Ηλιοπούλου διέθεσε τους σιδηροπασάλους για την περίφραξη,

β) Ο εργολάβος Τάκης Βάρσος τοποθέτησε δωρεάν, πέραν της συμφωνίας, σιδερένιο πλέγμα μέσα στο τείχος,

γ) Ο κ. Νικόλαος Δανιήλ του Δημ. μετέφερε δωρεάν από τις εγκαταστάσεις Ηλιοπούλου, στο 51 χιλιόμετρο, τους σιδηροπασάλους,

δ) Ο σιδηρουργός κ. Κώστας Χαμηλός του Ιω. υποσχέθηκε δωρεάν την κατασκευή της πόρτας εισόδου,

ε) Οι αδελφοί Δημ. Δανιήλ που το σπίτι τους βρίσκεται δίπλα στο γήπεδο υποσχέθηκαν κάθε δυνατή βοήθεια που θα τους ζητηθεί,

στ) Η κ. Μαρία Α. Σίμου υποσχέθηκε την αγορά των μπασκετών αξίας περίπου 85.000 δραχμών,

ζ) Ο συμβολαιογράφος κ. Κώστας Π. Βλάχος υποσχέθηκε οικονομική ενίσχυση 50.000 δραχμών,

η) Ο κ. Γιάννης Χ. Αυγερινός υποσχέθηκε δωρεάν τον ηλεκτροφωτισμό του γηπέδου.

Επίσης μέχρι τώρα αρκετά σημαντική υπήρξε η προσφορά του Αριστείδη Κυριαζή που με τα μηχανήματά του εκτέλεσε όλες τις χωματουργικές εργασίες.

Ακόμα το ενδιαφέρον και οι ενέργειες του προέδρου του χωριού κ. Πολύκαρπου Γεωργίου συνέβαλαν αποτελεσματικά στη δημιουργία του έργου. Πιστεύουμε ως το επόμενο καλοκαίρι να έχουν περατωθεί όλες οι εργασίες ώστε να μπορούν τα παιδιά ν' αθλούνται εκεί. Έτσι θα αποσυμφορηθεί και η πλατεία του χωριού στην οποία μέχρι σήμερα, κατ' ανάγκη, παίζουν τα παιδιά αφού δεν υπάρχει άλλος χώρος.

ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

Δημοσιεύουμε παρακάτω επιστολή του συμπατριώτη μας ΑΘ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ που επανέρχεται στο ζωτικό για το χωριό μας θέμα του εσωτερικού δικτύου υδρεύσεως.

ΠΡΟΣ:

Τον Κον ΝΟΜΑΡΧΗΝ ΦΩΚΙΔΑΣ

Άμφισσα

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

1. Περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας
2. ΤΥΔΚ Αμφίσσης
3. Πρόεδρο Κοινότητας Καλοσκοπής.

Κύριε Νομάρχα,

Τους τελευταίους μήνες συνηθίσαμε να ακούμε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση έλεγε λόγια χωρίς αντίκρουσμα.

Μακριά από πολιτικές τοποθετήσεις και από θετικό ή αρνητικό σχολιασμό αυτής της τακτικής επιτρέψτε μου να προσθέσω ένα παράδειγμα όπου επιβεβαιώνεται για την κοινότητα Καλοσκοπής αυτή η διαπίστωση.

Το δελτίο «Κουκουβίστα» με ενθουσιασμό και θετικά σχόλια δημοσίευσε την επιστολή μου σχετικά με το πρόβλημα της αντικατάστασης τμήματος 200 μέτρων του εσωτερικού δικτύου υδρεύσεως της κοινότητας Καλοσκοπής στις 10.5.89 προς τον προκάτοχό σας Νομάρχη και την άμεση (17.5.89) ανταπόκρισή του στο πρόβλημα το οποίο έθεσα υπόψη του.

Δυστυχώς ήταν μια επιταγή χωρίς αντίκρουσμα. Η κομψή φράση με την οποία τελειώνει το έγγραφο του κ. Νομάρχη λέει «παρακαλείται η Κοινότητα Καλοσκοπής να εξετάσει τη δυνατότητα αντιμετώπισης της δαπάνης από τις πιστώσεις ΣΑΤΑ-8929». Δυστυχώς οι πιστώσεις δεν βρέθηκαν.

Επειδή το θέμα τώρα το χειμώνα γίνεται οξύτερο και η ΤΥΔΚ προς την οποία απευθύνεται το έγγραφο 425) 17.5.89 της Νομαρχίας σας διαπίστωσε την πραγματικότητα και προϋπολόγισε τη δαπάνη σε δρχ. 800.000, ο δε πρόεδρος της Κοινότητας Καλοσκοπής, με πολύ κόπο, κατάρθωσε να συγκεντρώσει μόνο δρχ. 300.000, σας παρακαλώ θερμά να ερευνήσετε πάλι τη δυνατότητα χρηματοδοτήσεως του έργου, με την βεβαιότητα ότι οποιαδήποτε ενέργειά σας προς αυτή την κατεύθυνση θα συγκινίσει θαθύτατα όλους τους κατοίκους του χωριού μας.

Αθήνα 4.10.89

Με τιμή

ΑΘΑΝ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ

Σκρά 60 - Καλλιθέα

Τ.Κ. 17 673

ΓΕΝΝΑΙΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Αυτό που είχαμε πει και άλλη φορά, ότι μόνοι μας πρέπει να φροντίζουμε για τις ανάγκες του χωριού μας μια και δεν υπάρχουν εργατικά χέρια, αρχίζει να γίνεται συνείδηση όλων μας.

Μόλις το δίκτυο μεταφοράς νερού από Κακοτράχη στο Σταυρό έσπασε καταμεσίς του δρόμου πάνω από το σπίτι του Κώστα Καραντάσιου, ο Αριστείδης Κυριαζής έσπευσε αμέσως με το σκαπτικό του μηχανήμα και αποκάλυψε το δίκτυο σε βάθος 2 μέτρων.

Με τη βοήθεια του προέδρου Πολ. Γεωργίου, του Γεωργίου Δρόλλια και Ζήση Αχλαδά η ζημιά αποκαταστάθηκε αμέσως και έτσι δεν δίψασε κανένας. Τι να πει κανείς για τον Αριστείδη! Όχι μόνο δεν δέχτηκε πληρωμή της τετράωρης εργασίας του, δεν δέχτηκε καν και την πληρωμή των καυσίμων που κατανάλωσε. Το ίδιο έγινε και με το δίκτυο στη γειτονιά του Παπά. Και εκεί εργάστηκαν μόνοι τους οι περίοικοι και αντικαταστήσανε τις σάπιες σωλήνες, με μικρή μόνο βοήθεια του συνδέσμου στην αγορά των υλικών.

— Ακόμα ο συμπατριώτης μας ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΗΣ, που πάντοτε γίνεται σανίδα σωτηρίας προσέφερε στην Κοινότητα ποσόν πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών σαν οικονομική ενίσχυση στα έξοδα λειτουργίας του αντλιοστασίου.

— Άλλη προσφορά ήταν της καθηγήτριας ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΔΑΝΙΗΛ (κόρης του Ηλία Δανιήλ (Νταή). Η Κα Δανιήλ με δικά της έξοδα αγόρασε και αντικατέστησε όλα τα σπασμένα τζάμια της εκκλησίας. Στην προσπάθειά της αυτή βοηθήθηκε από τον αδελφό της, τον ΜΗΤΣΟ ΚΥΡΙΤΣΗ και ΑΡΓΥΡΗ ΚΑΛΟΓΗΡΟ.

Την αμοιβή που θα κατέβαλε σε τεχνίτη για την παραπάνω εργασία εκ δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών προσέφερε στο Σύνδεσμο και τον Αθλητικό Όμιλο.

— Επίσης ο συγχωριανός μας ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΚΟΛΛΥΡΗΣ προσέφερε στο Σύνδεσμο, για τις πολιτιστικές εκδηλώσεις του χωριού, πέντε κασέττες δημοτικών τραγουδιών.

Το δελτίο συγχαίρει τους παραπάνω συγχωριανούς μας και η πράξη τους ως παραδειγματίζει εκείνους που αδιαφορούν και τα περιμένουν όλα από άλλους.

**ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΘΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

«ΠΡΙΣΜΑ»

Πολυτεχνείου 5, 2ος όροφος

ΧΑΡΗΣ ΚΩΝ. ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ

Δίδακτρα προσιτά σε όλους.

Μας γράφουν

Από το συγχωριανό μας ΓΙΑΝΝΗ Γ. ΚΟΥΦΟ πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή του:

— Παρακαλώ το Σύλλογο Αθηνών να δημοσιεύσει στην εφημερίδα μας αυτό το γράμμα.

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Επειδή ορισμένοι κύριοι με κατέκριναν ότι έπαιρνα τάχα πολλά χρήματα από την Κοινότητα και εγκατέλειπα αδικαιολόγητα τη δουλειά που έκανα του σκουπιδιάρη, σας κάνω γνωστούς τους λόγους που με ανάγκασαν να παραιτηθώ.

Διαδίδουν ότι εισέπραττα από την Κοινότητα για το μάζεμα των σκουπιδιών στο κέντρο του χωριού, το πότισμα των δένδρων και του πράσινου καθώς και τον καθαρισμό των κοινωτικών αποχωρητηρίων σαράντα χιλιάδες (40.000) δραχμές το χρόνο. Αυτό είναι ψέμα, διότι εγώ από το ποσόν αυτό εισέπραττα καθαρά δέκα εννέα χιλιάδες (19.000) δραχμές το χρόνο. Τα εισέπραττα από το Δημόσιο Γαμείο Αμφίσσης όπου είναι ο λογαριασμός της Κοινότητας. Γιατί;

α) Αφαιρούνταν οι νόμιμες κρατήσεις,

β) Έπρεπε να κάνω και 4-5 ταξίδια στην Άμφισσα χειμωνιάτικα και με δικά μου έξοδα και

γ) Να πληρώσω το λογιστή να μου συντάξει τις ανάλογες καταστάσεις διότι είμαι αγράμματος. Αν αμφιβάλλετε έχω τις σχετικές αποδείξεις.

Ήσεν που είχα και καμιά δεκαριά αφεντικά που με διέταζαν σύμφωνα με το κέφι τους. Αυτά τα γράφω για να ξέρει ο κάθε χωριανός την αλήθεια. Με βρήκανε φτωχό και ανάπηρο και με εκμεταλλεύονταν.

Θα μπορούσαμε να εργαστούμε εγώ και η γυναίκα μου, αλλά να παίρνουμε τα συμφωνηθέντα, χωρίς κρατήσεις.

Και το πιο σοβαρό, να έχουμε έναν εργοδότη και όχι δέκα.

Για την αποκατάσταση της αλήθειας,

Σας ευχαριστώ
ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΚΟΥΦΟΣ
Καλοσκοπή, 27.8.1989

Καθηγήτρια Ελληνικής φιλολογίας παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα ΑΡΧΑΙΑ, ΕΚΘΕΣΗ, ΙΣΤΟΡΙΑ, όλων των τάξεων Γυμνασίου - Λυκείου· επίσης ΑΡΧΑΙΑ Γ' ΔΕΣΜΗΣ, καθώς και ΕΚΘΕΣΗ για υποψηφίου. (Τηλ. 51.21.640 ΝΟΤΑ ΣΕΦΕΡΛΗ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΩΚΙΔΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 780

ΠΡΟΣ: Τον Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

ΘΕΜΑ: «Δημοσίευση κειμένου μας στην Εφημερίδα σας».

Παρακαλούμε προς τον Σύνδεσμό σας όπως δημοσιεύσετε το παρακάτω κείμενό μας στην εφημερίδα που εκδίδετε.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

«Εκ μέρους της Κοινότητας και όλων των κατοίκων αυτής, ευχαριστούμε τον κ. ΠΕΤΡΟ Α. ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΗ για το ενδιαφέρον που έδειξε δια την ταχεία προμήθεια νέου και μεγαλύτερου μηχανήματος αντλιοστασίου μας προς αντικατάσταση του μικρού φθαρμένου παλαιού μηχανήματος που στέρησε για λίγες ημέρες το πολύτιμο αγαθό της φύσης σε πενήντα (50) και πλέον οικογένειες από νερό.

Η ενέργεια αυτή του κ. Κουτσουβέλη δείχνει την αγάπη και το ενδιαφέρον του για το χωριό μας.

Ο Πρόεδρος
της Κοινότητας Καλοσκοπής
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ».

Ύστερα εκ του παραπάνω κειμένου μας.

Ευχαριστούμε τον Σύνδεσμό σας, και σας παρακαλούμε για την περαιτέρω ενέργειά σας.

Καλοσκοπή 25 Σεπτεμβρίου 1989

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΝΑ COMPUTERS Ε.Π.Ε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΡΛΑΜΑΣ —
ΓΕΩΡΓΙΑ Κ. ΚΟΛΛΙΑ

Λεωφ. Κύπρου 77 Τ.Κ. 164 51
Τηλ.: 99.33.062 και 99.26.542
FAX 99.26.542
Αργυρούπολη

Νοταρά 59 και Βασ. Γεωργίου Τ.Κ. 185 35
Τηλ.: 43.13.675 και 41.21.905
FAX 41.21.905
Πειραιάς

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Στις 7 Αυγούστου ο Σύνδεσμος πραγματοποίησε ημερησία εκδρομή από το χωριό στον Όσιο Λουκά. Η συγκεντρωση και εκκίνηση έγινε από την πλατεία του χωριού στις 7.30' το πρωί.

Η διαδρομή που ακολουθήθηκε ήταν: 51 χιλιόμετρο - Αμφισσα - Ιτέα. Εκεί έγινε η πρώτη στάση για αγορά μικροπρομηθειών και συνεχίσαμε προς Αντίκυρα.

Όλοι είχαμε γίνει μια οικογένεια καταργώντας πληθυντικούς και προσχηματα. Τα πειράγματα έοιναν και επαιρναν χωρίς κανείς να παρεξηγείται.

Οι καλλίφωνες χωριανές μας με κέφι και μπρίο μας τραγουούσαν αρκετά δημοτικά τραγούδια. Είχε δημιουργηθεί μια πάρα πολύ φιλική και εγκάρδια ατμόσφαιρα. Μαζί μας ήταν και ο συγχωριανός μας Γιώργος Γ. Ραπτόπουλος με τη γυναίκα του που διαμένουν στην Αμερική και ήλθαν για επίσκεψη συγγενών και της γενέτειρας Κουκουβίστας. Χρόνια είχαν να βρεθούν σε Κουκουβιστιανό περιβάλλον και όπως δήλωσαν θα τους μείνει αξέχαστη εκείνη η μέρα.

Επόμενος σταθμός ήταν η Αντίκυρα όπου ο Σύνδεσμος προσέφερε αναψυκτικά. Με την ευκαιρία επισκεφτήκαμε το Εργοστάσιο Αλουμίνιας στα Άσπρα Σπίτια και οι αρμόδιοι του εργοστασίου μας κατατόπισαν σε γενικές γραμμές για τη λειτουργία του.

Συνεχίζοντας τη διαδρομή φθάσαμε στο μαρτυρικό Δίστομο που όλοι ξέρουμε για την ολοκληρωτική σφαγή των κατοίκων του από τους Γερμανούς στη διάρκεια της κατοχής.

Σε περίοπτο σημείο του χωριού έχει αναγερθεί επιθλητικό μνημείο με ανάγλυφη αναπαράσταση της σφαγής. Σε μαρμαρινές πλάκες επιμελώς εντοιχισμένες είναι χαραγμένα τα ονόματα των φονευθέντων. Έτσι το πέρασμά μας από κει έγινε ευλαβικό προσκύνημα στον τόπο της θυσίας των Διστομιτών.

Φεύγοντας από το Δίστομο πήραμε το δρόμο προς τον Όσιο Λουκά. Φθάνοντας και πριν μπούμε στο μοναστήρι, ο Γιώργος Ν. Κολλύρης μας είπε εν συντομία την ιστορία του και το ρόλο που έπαιξε το μοναστήρι κατά την Επανάσταση του 1821. Εκεί συγκεντρώθηκαν στις αρχές της Επανάστασης οι Οπλαρχηγοί της Ρούμελης με πρωτοστάτη τον ηρωικό Δεσπότη των Σαλώνων Ησαΐα για να συζητήσουν και αποφασίσουν τα του αγώνα που τότε άρχιζε.

Η μονή του Οσίου Λουκά είναι η Αγία Λαύρα της Ρούμελης.

Μέσα στο μοναστήρι ξεναγός μας ήταν ένας ευγενέστατος νέος που μας είπε ότι κτίστηκε το 900 μ.Χ. από τον Νικηφόρο Φωκά! Στο πέρας των χρόνων υπέστη καταστροφές που στη συνέχεια αποκαταστάθηκαν. Στα κτιρια-

κά συγκροτήματα στεγάζονται γραφεία, βιβλιοθήκες, κελιά μοναχών, ξενώνας κλπ.

Στις τρεις επιθλητικές Βυζαντινές εκκλησίες βλέπει κανείς εικόνες Αγίων ανυπολόγιστης αξίας και σπάνια ψηφιδωτά. Σε μια από τις εκκλησίες φυλάσσεται το λείψανο του Οσίου Λουκά που μεταφέρθηκε πρόσφατα από τη Βενετία όπου είχε φυγαδευθεί από μοναχούς το έτος 1200 για περισσότερη ασφάλεια από θάρβαρες επιδρομές.

Φεύγοντας από το μοναστήρι ακολουθήσαμε αντίθετη πορεία επιστροφής. Πρώτη στάση η θέση ΖΕΜΕΝΟ όπου φάγαμε το μεσημέρι κά-

Γράφει ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΤΟΥΜΠΑΣ

τω από αιωνόβια πλατάνια. Σε ένα εστιατόριο όλοι μαζί αποτελέσαμε μια οικογένεια. Τα ποτά και αναψυκτικά που καταναλώθηκαν από όλους τα προσέφερε ο ξενιτεμένος χωριανός μας Γιώργος Γ. Ραπτόπουλος.

Αφού ξεκουραστήκαμε αρκετά ξεκινήσαμε για τους Δελφούς όπου επισκεφτήκαμε τους αρχαιολογικούς χώρους. Στη συνέχεια μέσω Αράχωβας ανεβήκαμε στον Παρνασσό και κατηφορίζοντας από την αντίθετη πλευρά σιχθήκαμε στην Άνω Αγόριανη για το απογευματινό καφεδάκι μας. Από την Αγόριανη που ήταν και ο τελευταίος σταθμός μας ξεκινήσαμε στις 6 το απόγευμα για να φθάσουμε στο χωριό στις 7,30' το βράδυ.

Γενικά η εκδρομή μας ήταν επιτυχημένη και οι δώδεκα ώρες που βρεθήκαμε όλοι μαζί ήταν αρκετές να μας μεταφέρουν σε μακρινές εποχές καλών και κακών αναμνήσεων.

Τη διοργάνωση και ευθύνη της εκδρομής είχε αναλάβει ο αντιπρόεδρος του Συνδέσμου μας Μήτσος Κυρίτσης, ο οποίος με την ευγένεια και την λεπτότητα που τον διακρίνει έπαιξε κατά τον πιο άψογο τρόπο τον ρόλο του αρχηγού.

Λευκαδίτης Γω. Ευθύμιος

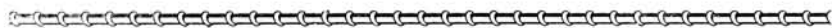
Ιατρός

Πλαστικής Χειρουργικής - Τραυματολογίας
Αισθητική Προσώπου - Σώματος
(Ιατρός Α.Σ. και Π.Α.Ε. ΠΑΟΚ)

Αγίας Σοφίας 23, 3ος όροφος
Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο: 266.864 (Μόνο με ραντεβού)

ΕΚΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΥΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΕΣ

Η σκέψη και η ενέργεια των πρωτεργατών για τη δημιουργία ενός Σύλλογου του χωριού μας ήταν η σωστότερη ενέργεια για να επιζηήσουμε σαν Κοινότητα. Ο Πολιτιστικός Σύνδεσμος δημιουργεί μια ενωτική αλυσίδα. Ενώνει τις δυνάμεις μας για δημιουργία και εξέλιξη. Διατηρεί τη συνοχή της με τις διάφορες συγκεντρώσεις, χορούς και εκδρομouλές και ιδιαίτερα με την μικρή εφημερίδα μας από την οποία πληροφορούμαστε όλα τα συμβάντα και τις εξελίξεις στη γενέτειρά μας. Οι παραπάνω συγκεντρώσεις συντελούνται μέσα σε ζεστή και φιλική ατμόσφαιρα. Ανταλλάσσουμε γνώμες και προοπτικές για το μέλλον των παιδιών μας. Συγκρίνουμε το χθές με το σήμερα μη παραλείποντας να κριτικάρουμε τα διαφoρα λάθη μας. Ζυγίζουμε τα διαφoρα κοινά προβλήματα μας κι όλα τα ενδιαφέροντά μας. Οι πρωτεργατές εκείνοι που συνελάσαν την ιδέα να δημιουργήσουν το Σύνδεσμό μας είχαν σαν σκοπό τους να δώσουν τρόπον τινα ευρύτερη έννοια στην αποστολή του. Επιθυμούσαν να γίνεται από τα φωτισμένα μυαλά του χωριού μας κάποια έρευνα γύρω από την προελευση των γεννητόρων μας. Να ρίξουν άπλετο φως στην βαθύτερη ιστορική και πολιτιστική μας κληρονομιά κι όχι να ασχολούνται μονάχα με τα εφήμερα. Για παράδειγμα: Η δημιουργία ενός μουσείου παραδοσιακής Λαϊκής Τέχνης στην οποία θα εκτίθενται παραδοσιακά αντικείμενα οι νεολαίοι επισκέπτες θα πρέπει να γνωρίζουν και την ιστορία των αντικειμένων αυτών. Όπως λ.χ. την προέλευση και το ιστορικό μιας σπάθας, ή ενός καρυοφυλλιού. Ποιοί τα χρησιμοποίησαν; Εναντίον τίνος; Και για ποιά σκοπό; Αυτές οι λεζάντες θα πρέπει να γραφούνε προσεκτικά από ανθρώπους των γραμμάτων οι οποίοι θα γνωρίζουν τους Τιτάνιους αγώνες των προγόνων μας εναντίον των βαρβάρων επιδρομέων. Πρέπει να γνωρίζουν ακόμα και τα ιστορικά διαδραματισθέντα γεγονότα του χωριού μας. Να γνωστοποιήσουν ακόμα στις νεώτερες γενιές και για τα διάφoρα τοπωνύμια της Καλοσκοπής όπως π.χ. για την «Πολεμίστρα», τον «Πυργάκη», τα «Μνήματα» ή στους «Σκοτωμένους» για τα οποία ως και πολλοί μεγάλοι ακόμα έχουν άγνοια. Ο Συγγραφέας πρέπει να διαθέτει γνώσεις, επιχειρήματα και ντοκουμέντα για να πείθει τους αναγνώστες του. Δεν πρέπει να αντιμετωπίζει τα πράγματα από τη σκοπιά της εμπορικότητας, αλλά να προσφέρει ανιδιοτελώς στους συγχωριανούς του ένα κοινωφελές έργο αθάνατο το οποίο θα αποτελεί το βάθρο για τις επερχόμενες γενεές και οι οποίες θα τον ευγνωμονούν όπως ευγνωμονούμε εμείς σήμερα τον Μακρυγιάννη, τον Κασο-

μούλη κ.ά.

Ας επανέλθουμε στο Σύνδεσμό μας. Για να προκόψει ο Σύλλογος απαιτείται συλλογική προσπάθεια. Πρέπει ν' ανταποκριθούν στις εκκλήσεις του οι πνευματικοί άνθρωποι του χωριού μας ώστε ν' ανεβάσουν ψηλότερα την πνευματική σταθμη του. Θα ήταν αχарιστία αν δεν αναγνωρίζαμε τις φιλοτιμες προυπαυειες τη θερμη και το ζηλο των ανυρωπων που σημερα τη συντασσουν. Ψανερο γινεται οτι χρειαζονται βοηθεια. Γι' αυτο κανουν εκκληση προς μορφωμενους και μη για την απουτολη χειρυγραφων. Ψυσικα η προυφορα πρεπει να ειναι πνευματικη κατατοπιστικη, προυσευτικη, με αναπτυσιακα οχεοια και οραματισμους. Για να φτασουμε ομως στην τεχνολογικη εποχη μας θα πρεπει να ξεκινήσουμε απο το παρελθον. Αυτο απασχολει ενα σεβαστο πουουτο απο μας. Αναμευα στους μεγαλους φορεις του χωριου μας κοινότητας και ζυνοεμου Αθηνων ευτυχως υπαρχει συνεργασια και κατανοηση. Ο τριτος φορεας μας η Εκκλησια μας δημιουργει, οπως διαθαζω, προυληματα για την κυριοτητα ορισμενων τοπιων. Αυτο ειναι λυπηρο διότι, κατά την γνώμη μου, δημιουργείται αγεφυρωτο χαυμα απο το οποιο αυφαιως ζημιώνεται η Εκκλησία μας. Αυτο δεν το βρίσκω σωστό. Θα αναφερθώ και πάλι στους πνευματικούς μας ανθρώπους από τους οποίους όπως ξέρομε έχουμε πολλούς. Δυστυχώς δεν επιδεικνυουν τον ανάλογο ζήλο για την προβολή του ιστορικού χωριού μας.

Δεν φροντίζουν να παρουσιάσουν στο ακέραιο την ιστορική μας ταυτότητα. Όχι μόνον δεν κατάφεραν ως τώρα να μας δώσουν μια εικόνα από την σκοτεινή εκείνη περίοδο της τουρκικής σκλαβιάς για να θρούμε και μεις τα χνάρια του πρώτου οικισμού του χωριού μας αλλά καταπιάνονται με κερδοσκοπικά άλλα τερτύπια.

Ο καθένας μας διψάει να μάθει πότε για πρώτη φορά κτίστηκαν οι παλιοταράτσες στον Αϊ-Νικόλα και ποιοί ήσαν οι πρώτοι έποικοι που έφτασαν κυνηγημένοι από τους Τούρκους έως εκεί.

Γιατί διάλεξαν την παραπάνω τοποθεσία; Με τι ασχολούνταν οι πρόγονοί μας και ποιοί απ' αυτούς αγωνίστηκαν εναντίον των τυράννων. Πόσοι ήσαν εν πάσει περιπτώσει οι Κουκουβιστιανοί έγκλειστοι στο Χάνι της Γραβιάς; Εκτός από τον Παπανδριά ποιοί άλλοι χωριανοί μας έδρασαν στις μάχες των Βασιλικών, 'Αμπλιανής, Σαλώνων κλπ.; Αυτά τα ιστορικά στοιχεία είναι κάπου γραμμένα οπωσδήποτε. Θα πρέπει να βρίσκονται στα Αρχεία 'Αμφισσας. 'Η στην Μητρόπολη του Νομού. Ειδικά

για τον Παπαντριά όπως ξέρομε, έδρασε στο πλευρό του Ησαΐα. Κατά συνέπεια θα θρίσκεται και το δικό του όνομα γραμμένο στα Αρχεία της Εκκλησίας. Αφού για τον Ησαΐα γράφονται διάφορες λεπτομέρειες θα γνωρίζουν ασφαλώς και για τον δικό μας ήρωα.

Ο Ησαΐας ο οποίος ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας ίσως να γράφει στο ημερολόγιό του και για τον υποτακτικόν του Παπαντριά. Ερευνήσε κανένας να μάθει; Είναι δυστύχημα για μας να μη γνωρίζουμε πολλά πράγματα για τον μεγάλο χωριανό μας αγωνιστή του '21.

Φυσικά με την ιστορική αυτή έρευνα ο συγγραφέας δεν υποτίθεται ότι πρέπει να παραλείψει τα σημερινά ενοιαφέροντα μας. Παράλληλα με την ιστορία θα ασχολουμαστε και με τα εφημερα, καθώς και για το μελλον των παιδιών μας. Αφού εμείς δεν γνωρίζουμε πολλά ιστορικά πραγματα για την Επανάσταση του 1821 το ίδιο ακριβώς θα συμβεί και με τους νέους μας για τον Αγώνα της Εθνικής Αντίστασης, δια τον οποίο έχομε ιερή υποχρέωση να τους ενημερώνουμε και να τους κατατοπίζουμε. Να τους γνωστοποιούμε με σαφήνεια και προπαντός αντικειμενικά οτι για τα ιδανικά της ελευθερίας χύθηκαν ποταμοί αίματος.

Η Καλοσκοπή στον Τιτάνιο εκείνο αγώνα ενάντια σε δύο φασιστικές αυτοκρατορίες προσέφερε τα πάντα γιατί αποτελούσε το ορμητήριο των δυνάμεων της Εθνικής Αντίστασης. Γι' αυτό πρέπει να κατέχει ξεχωριστή θέση στην ιστορία του Έθνους μας. Έχουν ιερή υποχρέωση οι διανοούμενοι της Κουκουβίστας να προβάλλουν με σθένος, ντοκουμέντα και επιχειρήματα, αυτό το ηρωικό «ανταρτοχώρι» το οποίο θάφτηκε στην κυριολεξία στο αιμα και το οποίο τελικώς έγινε παρανάλωμα της φωτιάς χάριν της Ελευθερίας. Για να αναγνωρισθούν οι θυσίες του και για να μην παραμένει στο σκοτάδι χρειάζεται αγώνας.

Αντί να δίνουμε τροφή στον εμπορικό Τύπο για ασήμαντα κέρδη καλύτερα θα ήταν να στρέψουμε την προσοχή μας προς τις ρίζες μας.

Να αφήσουμε τις μικρότητες και τους ψευτοεγωισμούς και να αντικρύσουμε κατάματα από τη σωστή και ξάστερη πλευρά τα πράγματα.

Η ιστορία πρέπει να είναι αντικειμενική και αμερόληπτη κι όχι να νοθεύεται από ταπεινά ελατήρια και παλιά κομματικά πάθη.

Τι ωραιότερο υπάρχει στον κόσμο από την Ελευθερία; την οποία δεν μας την έκαναν δώρο οι διάφοροι φίλοι μας αλλά την κερδίσαμε με το σπαθί μας στο πεδίο της μάχης νηστικοί και ξυπόλητοι.

Το δένδρο της Ελευθερίας ποτήστηκε με άφθονο αίμα από τους Έλληνες αγωνιστές. Σήμερα λοιπόν πρέπει ο συγγραφέας του χωριού

μας να καταπιαστεί με το γράψιμο της ιστορίας του. Δεν πρέπει να παραμείνουν λευκές οι σελίδες της Κουκουβίστας. Κοντεύουν 50 χρόνια από την ένδοξη εκείνη εποχή της Νεώτερης Ελλάδας κατά την οποία ακούστηκε από τους μεγάλους πρωταγωνιστές το πρώτο σάλπισμα του Αγώνα εναντίον των φασιστικών ορδών του Άξονα. Πρέπει να γραφτεί στις μέρες μας η ιστορία του αγώνα αυτού που υπάρχουν ακόμα επιζώντες αγωνιστές ώστε να ερωτηθούν και να δώσουν μια ακριβή και αμερόληπτη εικόνα. Και όχι να γραφτεί αργότερα από ανεύθυνα άτομα απλώς και μόνον χάριν φιλολογίας. Τονίζω, όχι ανεύθυνα όπως επιχειρήθηκε από συγχωριανό μας να τοποθετήσει την ορκωμοσία των Καραλιθαναίων με τον Άρη Βελουχιώτη στις 14 Σεπτεμβρίου 1942 κι όχι στις 15 Αυγούστου που είναι η σωστή και αληθινή ημερομηνία. Αν αυτό γραφόταν αργότερα ποιος θα αντιδρούσε για την παραχάραξη της ιστορίας μας; Αν κάποιος από τον περασμένο αιώνα έγραφε κάτι για την επανάσταση του '21 και την προσφορά των Κουκουβιστιανών δεν θα είχαμε σήμερα μεσάνυχτα. Αν δεν γραφεί τώρα η ιστορία του χωριού μας από αξιο και αναγνωρισμένο συγγραφέα αργότερα να είστε βέβαιτοι όχι μόνον θα αλλοιωθεί αλλά θα αποτελεί μύθον για τα μικρά παιδιά. Κάνω έκκληση ως απλός κι ασήμαντος Καλοσκοπίτης προς τους καταξιωμένους γραμματιζόμενους να συγκεντρώσουν υλικό από τα Αρχεία του Κράτους καθώς και από τους επιζώντες παλαιμάχους αγωνιστές και να καταγράψουν από τον μεγάλο ξεσηκωμό μέχρι τις μέρες μας όλα τα δραματικά γεγονότα που συνέβησαν στο χωριό μας.

Προς θεού να μην καταπιαστούν με τα πιο θροντερά ονόματα μονάχα, όπως συνέβη, δυστυχώς κατά το παρελθόν, αλλά και με τα φτωχά και ασήμαντα πρόσωπα. Αν ο συγγραφέας αυτός χρειαστεί στοιχεία θα δίνονται μέσω της εφημεριδούλας μας.

Αυτό το έργο θα αποτελέσει συγγραφικό άθλο. Αρκεί να είναι αντικειμενικό και ανεπηρέαστο από κομματικά πάθη και ιδεολογίες.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΘ. ΤΟΥΜΠΑΣ (ΣΑΗΣ)

Αθήνα 12.4.1989

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ

Πτυχιούχος Φυσιοθεραπευτής
D.E.A. Βιο-Μηχανικής και Φυσιολογίας
της Κίνησης Πανεπιστημίου PARIS XI

Βουτυρά 50 — Άγ. Ελευθέριος Αχαρνών
Τηλέφωνο 20 26 154

Τηλ. οικίας: 29 25 086 και 22 85 641

ΟΙ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΜΕΝΟΙ

Αναλογίζεται κανείς αν σ' αυτό τον κόσμο θα έπρεπε να υπάρχουν προνομιούχοι και καταφρονεμένοι, αφού όλοι μας τις ίδιες ανάγκες και δικαιώματα έχουμε.

Και όμως στο χωριό μας υπάρχουν μερικοί ανυπολόγιστοι και καταφρονεμένοι από τις κοινοτικές αρχές, που κατοικούν στη γειτονιά «Κουτσολαϊνί».

Ποιό είναι το παράπονό τους;

Να το ακούσετε κ.κ. Κοινοτικοί 'Αρχοντες: Είναι η βελτίωση του κεντρικού δρόμου που ξεκινάει πίσω από το Σχολείο και ανηφορίζοντας φθάνει μέχρι επάνω στον επαρχιακό δρόμο 'Αμφισσας - Βρίζες.

Ο δρόμος αυτός εξυπηρετεί αρκετούς μόνιμους κατοίκους όλο το χρόνο και επί πλέον το χειμώνα εξυπηρετεί ολόκληρο το χωριό επειδή, λόγω του χιονιού, τα αυτοκίνητα δεν κατεβαίνουν στην πλατεία αλλά σταθμεύουν στο τέρμα του δρόμου πάνω στη διασταύρωση με τον επαρχιακό που προαναφέραμε. Εν τούτοις κανένα ενδιαφέρον βελτίωσής του δεν έχει επιδειχθεί μέχρι σήμερα. Έτσι οι καταφρονεμένοι είναι αναγκασμένοι να τον ανεβοκατεβαίνουν κουτρουβαλώνοντας μέσα στο χιόνι επειδή οι κατά καιρούς κοινοτάρχες δεν θέλησαν να τον βελτιώσουν.

Και νάλεγε κανείς ότι απαιτούνται υπέρογκα έξοδα ίσως να υπήρχε κάποια αδικαιολόγητη δικαιολογία.

Αντίθετα απαιτούνται ελάχιστα,

Διότι με τη συμπλήρωση του τσιμέντινου στηθαίου κάτω από το σπίτι του Κ. Κωτσάκη και την κατασκευή μερικών σκαλοπατιών από το σπίτι του Γ. Καλτσά και πάνω ο δρόμος γίνεται ασφαλής και άνετος. Ας σημειωθεί ότι το υπάρχον ημιτελές στηθαίο στην αρχή του δρόμου κατασκεύασε με δικά του έξοδα κάτοικος της περιοχής το έτος 1981. Παρά την αξιέπαινη ενέργειά του εν λόγω κατοίκου που έκανε την αρχή, καμμία κοινοτική αρχή μέχρι σήμερα δεν θέλησε να συνεχίσει έστω και τμηματικά.

Είναι άραγε απλή αδιαφορία, είναι σκοπιμότητα, είναι προσωπικοί λόγοι; Δεν γνωρίζουμε και πολύ θα θέλαμε να έδιναν κάποια εξήγηση οι αρμόδιοι.

Τη μια ότι δεν συμφωνούσαν οι κοινοτικοί σύμβουλοι, την άλλη ότι υπήρχε απροθυμία των τεχνιτών και άλλοτε πάλι ότι μετεφέροντο τα σχετικά κονδύλια σε άλλα έργα ιδιαίτερης προτίμησης. Ας πούμε ότι όλα τα παραπάνω τα πιστεύουμε και δεν τα πιστεύουμε.

Στεκόμαστε όμως σε ένα: Στην απροθυμία των τεχνιτών.

Αλλοίμονο κ.κ. Κοινοτάρχες αν την επιλογή και ιεράρχηση των έργων καθόριζαν οι τεχνί-

τες σύμφωνα με τις προτιμήσεις τους.

Μπορεί (γι' αυτούς) το έργο να μην παρουσιάζει σημαντικό οικονομικό ενδιαφέρον (χάσιμο ασφαλώς δεν έχει) λόγω της ανηφορικής διαμόρφωσης του εδάφους. Θα μπορούσατε όμως, αν το θέλατε, να το εντάξετε σε ομάδα έργων ώστε να μη μπορούν οι μειοδότες εργολάβοι να το εξαιρέσουν και να μη γίνεται, σε τελική ανάλυση, η επιλογή από αυτούς, με αποτέλεσμα τα μικρά και κάπως δύσκολα έργα να μένουν ενεκτέλεστα. Ιδιαίτερα φέτος που ένας και μόνο εργολάβος είχε αναλάβει όλα τα έργα του χωριού, ανελθόντα σε σημαντικά κονδύλια, θα μπορούσε να γίνει προσπάθεια ένταξης και του εν λόγω έργου.

Μέχρι τώρα δεν είδαμε καμμία ανάλογη ενέργειά σας, επομένως μην προβάλετε την εύκολη δικαιολογία της άρνησης των τεχνιτών. Εσείς δεν θέλετε να τους υποχρεώσετε. Και ειλικρινά δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί. Άλλο γεγονός, το σημαντικότερο, που μας πείθει για τις αρνητικές προθέσεις σας είναι ότι στο πρόσφατο παρελθόν όπου τεχνίτης που δούλευε στο παραπλευρώς οικόπεδο του Κ. Κατσανιώτη δέχτηκε να σιμплиνωσει το υπάρχον τειχίο, εν τούτοις κ. Πρόεδρε της Κοινότητας, ενώ τα έξοδα θα ήσαν περίπου 100.000. Εσείς διαθέσατε μόνο 30.000 εν γνώσει σας ότι το τειχίο θα έμενε και πάλι ημιτελές. Επισημαίνουμε εδώ ότι στον προϋπολογισμό και για το συγκεκριμένο έργο υπήρχε αναγεγραμμένη πίστωση 400.000.

Γιατί έγινε αυτό; Αποδείχτηκε στο επόμενο κοινοτικό συμβούλιο, όπου εσείς κ. Πρόεδρε προτείνατε τη μεταφορά των νοσημάτων αυτών σε άλλο έργο στην Παναγιά και φυσικά το συμβούλιό σας αποδέχτηκε.

Και δεν ήταν η πρώτη φορά που έγινε αυτό.

Μην ισχυριστείτε ότι κάθε νόνο εννοήσατε στον προϋπολογισμό σας σνετικό κονδύλι. Ναι πράγματι το εγγράφετε για τα ιιάτια του κόσμου, αφού στη συνέχεια μεθοδεύετε τη μεταφορά των νοσημάτων σε άλλα έργα με την αστήρικτη δικαιολογία της απροθυμίας των τεχνιτών.

Ε όνι Κύριοι!

Μην υποτιμάτε τη νοσηρότητά μας.

ΕΣΕΙΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ

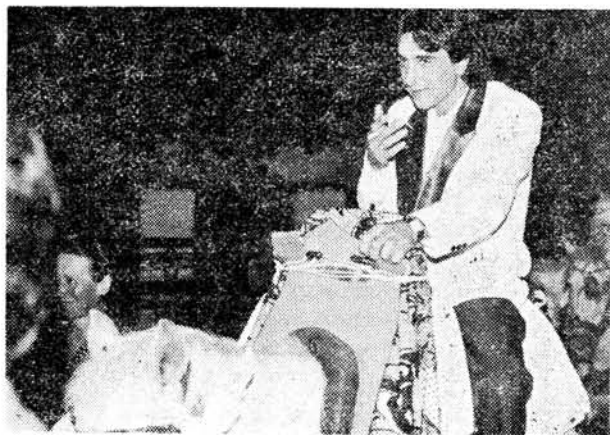
Και θα περιμέναμε να είχατε τη στοιχειώδη ευθιξία να μας εξηγούσατε ευθέως τους λόγους της επίμονης άρνησής σας.

Είμαστε βέβαιοι ότι στις επόμενες δημοτικές εκλογές, που είναι σχετικά κοντά, θα υποσχεθείτε πάλι λαγούς με πετραχήλια όταν θα περιέργεστε από σπίτι σε σπίτι για την εξασφάλιση ψήφων.

Ποιός όμως θα σας πιστέψει;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΗ ΔΡΕΜΙΤΣΑ

Στις Βριζές: Οι νεόνυμφοι καθάλα σ' άλογά τους

«Ας πα να ιδούν τα μάτια μου
πώς τα περνάει η αγάπη μου.
Μην ηύρ' άλλού κι αγάπησε
και μένα μ' απaráτησε...»

Το θαυμάσιο αυτό παραδοσιακό άσμα ακούστηκε, ύστερα από πολλά χρόνια, στην χιλιοδοξασμένη Δρέμισα από την οποία θγήκανε, στους Εθνικο-Απελευθερωτικούς Αγώνες εναντίον των Τούρκων κατακτητών, ο μεγαλύτεροι Τουρκοφάγοι Στρατηγοί.

Το θρυλικό αυτό χωριό της Ρούμελης ριζωμένο κοντά στους απόκρημνους βράχους της Γκιώνας γνώρισε φέτος, εξ αιτίας του παραδοσιακού γάμου, την πιο μεγάλη κίνηση. Η σημερινή εξέλιξη δεν κατάφερε ακόμα να ισοπεδώσει τελείως τα πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα του τόπου μας. Δύσκολα ο λαός συνεχίζει την πορεία του όταν ξεκόβεται από το παρελθόν. Στις καρδιές των Ρουμελιωτών είναι φωλιασμένη η λεβεντιά και η περηφάνεια. Στα ορεινά συγκροτήματα η παράδοση συνεχίζεται. Οι προγονικοί μας αυτοί θησαυροί δεν πρέπει να λησμονηθούν.

Ο γάμος του Κωνσταντίνου Σιότροπου (Βλαχοκώστα) και της Κουκουβιστιανής Λένας Σακαντάρη (εγγονής Γιάννη Κρίκα), παιδιών των μεγαλύτερων κτηνοτρόφων της περιοχής μας αποτέλεσε, ανάμεσα στις δύο κοινότητες, Καλοσκοπής και Πανουργιά (Δρέμισας) το μεγαλύτερο κοινωνικό γεγονός των τελευταίων χρόνων. Ήταν πράγματι ένα λαϊκό πανηγύρι πρώτου μεγέθους.

Ο παραδοσιακός αυτός γάμος μας εντυπώσισε όλους μας. Το απόγευμα της 19ης Αυγούστου σύσσωμα τα δύο χωριά, Καλοσκοπής και Δρεμισιώτες, κατέκλυσαν κυριολεκτικά την πλατεία του χωριού μας για να συγχαρούν τους νεόνυμφους και να τους ευχηθούν ανέφελη και ευτυχισμένη ζωή. Οι δρόμοι στο κέντρο του χωριού μας πλημμύρισαν από πολυτελή αυτοκίνητα. Το μυστήριο τελέστηκε α-

πό τους δύο ιερείς των ως άνω Κοινοτήτων στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής.

Στη συνέχεια οι νιόπαντροι με τους προσκαλεσμένους τους, καθώς και μέγα πλήθος ντόπων και ξένων παραθεριστών, κατευθύνθηκε προς τη Δρέμισα. Στις Βριζές, (υψ. 1.400 μ.), τους περίμεναν δύο κατάλευκα άλογα στολισμένα με τα σχετικά μπιχλιμπίδια τους, καθώς και τα πολύχρωμα κιλίμια τους, για να μπουν καθάλα σ' αυτά οι νεόνυμφοι.

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ακολουθώντας την παράδοση, δύο νεαροί «συχαικιάρηδες» με τα γοργά ψαριά άλογά τους έφτασαν καλπάζοντας στη γενέτειρα του γαμπρού ν' αναγγείλουν το χαρμόσυνο γεγονός, κι ότι η γαμήλια πομπή πλησιάζει στο χωριό τους. Καλλίφωνοι συμπεθέροι και συμπεθέρες τραγουδούσαν, με τη βοήθεια των δημοτικών οργάνων, τραγούδια της αγάπης και του γάμου. Ο αντίλαλος του πυκνόφυτου δάσους έκανε γλυκύτερη τη μελωδική φωνή τους. Τα αθάνατα αυτά παραδοσιακά τραγούδια σκόρπιζαν ανείπωτη χαρά και αγαλλίαση στο καταγοητευμένο κοινό που τους ακολουθούσε.

Με άπειρες ευχές ασπασμούς και αναρίθμητους πυροβολισμούς, εκδηλώνοντας με κάθε τρόπο τα φιλικά τους αισθήματα υποδέχθηκαν συγγενείς και φίλοι της γενέτειρας του γαμπρού το ευτυχισμένο ζευγάρι. Εκφράζοντας την αγάπη τους οι συγχωριανοί του, στις γειτονιές που διάβαιναν, τους έραναν με ρύζι για το «ρίζωμα» της ευτυχίας τους. Η νύφη σύμφωνά με το πατροπαράδοτο έθιμο μοίρασε έξω από το σπίτι του γαμπρού τα «ζώσματα» (δώρα). Πήρε στην αγκαλιά της το απ' αδελφή ανιψάκι του γαμπρού και τούδωσε τα προβλεπόμενα γι' αυτό δωράκια του. Αφού έδωσε, εν μέσω χωρατών και πειραγμάτων, στα πεθερι-

κά της και στα κουινιάδια της τα σχετικά «ζώ-
σματα» κατόπιν έσπασε καθάλα στ' άλογο,
και πάνω στο κεφάλι της, την παραδοσιακή
«κουλούρα» (προβέντα) πετώντας κομμάτια
απ' αυτή σε συγγενείς και φίλους και ιδιαίτε-
ρα στους κουμπάρους. Στη συνέχεια κι ενώ τα
κλαρίνα έπαιζαν το παραδοσιακό για την πε-
ρίπτωση τραγούδι:

«Πέτα μήλο πέτα ρόιδο,
πέτα δροσερό σταφύλι»,

η νύφη χαμογελώντας σημάδευε με κόκκινα
μήλα θαυμάσια σ' αυτά διάφορα νομίσματα, τα
πιο αγαπημένα πρόσωπα του περιβάλλοντος.
Ύστερα απ' αυτή την διαδικασία την κατέ-
βασε από το άλογο στην αναγκαλιά του ο
γαμπρός. Η πεθερά στην εξώπορτα τους έδωσε
με το κουταλάκι μέλι με καρύδι ευχόμενη στο
τρισευτυχισμένο ζευγάρι: «τόση γλύκα νάχει
ο θίος σας». Ωστόσο, για μεγαλύτερη σιγουριά
η νύφη πάτησε συμβολικά σε σιδερικό, τοπο-
θετημένο από την πεθερά στην πόρτα του σπι-
τιού τους, ώστε να τους φέρνει γούρι στη ζωή
τους.

Εκείνη την ημέρα όλοι οι δρόμοι οδηγούσαν
στη Δρέμισα (Πανουριλιά).

Μενάλη η κοσμοσυρροή από τα γύρω γω-
ριά. Στο καταπράσινο αυτό γωριό της Παρνασ-
σίδας επικρατούσε πανηγυρική ατιμόσφαιρα.

Στην τεράστια πλατεία του στρώθηκαν απ'
άκρη σ' άκρη τραπέζια. Οι καλωσινάτοι Δρε-
μισιώτες διασκατεγόμενοι από αγνά και ανυ-
πόκριτα αισθήματα συμμετείχαν ολόψυχα στη
γαλή των δύο αυτών παιδιών, προσφέροντας
με κάθε τρόπο ο καθένας τους τη βοήθειά του.
Η ανάπη και η φιλοξενία ήταν ζωνοαφισιμένη
στο πρόσωπό τους. Το ζευγάρι το υποδέχτηκαν
με άπειρες ευγές και χειροκροτήματα. Οι οκτα-
κόσιοι περίπου προσκαλεσμένοι τραπεζώθηκαν
με υποδειγματική τάξη και ευπρέπεια. Πολύ
δύσκολο πράγμα για ένα τόσο μεγάλο πλή-
θος σ' ένα μικρό γωριό. Κι όμως οι φιλότιμοι
και ευγενικοί εκείνοι άνθρωποι κατάφεραν να
εξυπνοετήσουν απόλυτα όλον αυτόν τον κό-
σμο που πήνε στο γωριό τους. Ψήθηκαν δεκά-
δες αρνιά και κατσίκια. Άφθονα τυριά, για-
ούρτες και φρούτα. Μοσνοβόλησε η ατιμόσφαι-
ρα από τα πικάντικα εδέσματα. Ο απόηχος
των λαλουμένων έφτανε έως τα Βαρθολύσια.

Οι προσκαλεσμένοι αφού διασκέδασαν με
κέφι και μεράκι έως τα ξημερώματα αποχώ-
ρησαν κατενθουσιασμένοι.

Χρόνια είχε να γίνει παραδοσιακός γάμος
και να ζήσουν τόσο όμορφες κι ευχάριστες
στιγμές.

Για πολλές μέρες αντηνούσαν στ' αφτιά τους
τα αθάνατα δημοτικά μας τραγούδια που γό-
ρευαν οι μερακλήδες με το κλαρίνο του Γιάννη
Κούπα η «Ιτιά» η «Αράχωβα», ο «Πλάτανος»
και πολλά άλλα.

Το Δελτίο μας εύχεται στους νεονύμφους να
ζήσουν σαν τα ψηλά θουνά, ν' ασπρίσουν σαν
τα χιόνια.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Την Παρασκευή 22 Σεπτεμβρίου το Λύκειο
Ελληνίδων παρουσίασε στο Ηρώδειο δημοτι-
κούς χορούς από όλη τη χώρα. Κατά την εκ-
τίμησή μας έλαβαν μέρος 150 χορευτές - χο-
ρεύτριες. Η Κουκουβίστα αντιπροσωπεύτηκε ε-
παξίως από την υπεύθυνη του χορευτικού μας
συγκροτήματος, ακούραστη και πάντα πρόθυ-
μη ΡΟΥΛΑ ΔΑΝΙΗΛ που χόρεψε όλους σχεδόν
τους χορούς.

Όσοι Καλοσκοπίτες παραβρέθηκαν στο Η-
ρώδειο δοκίμασαν απέραντη γαρά και αναλ-
λίαση για τη συμμετοχή της συγχωριανής μας
στην χορευτική αυτή εκδήλωση.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας αντιπροσώπευ-
σαν ο πρόεδρος και η γραμματέας του Γιάν-
νης Κωστόγιαννης και Φιλίτσα Αλεξίου.

Ρούλα συγχαρητήρια!

Στιγμιότυπο από τα παιδιά του Χορευτικού Ομίλου μας
τα οποία χορεύουν στις 14.8.89 στην πλατεία του χω-
ριού μας. Από ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Ρένα Λαμπίρη, Γιάννης
Ν. Βλάχος, Γιώτα Δανιήλ, Δημήτριος Ποδάρας, Δή-
μητρα Γρηγοροπούλου και Μαρίνος Καραβάς.

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ — ΤΕΤΑΡΤΗ: 11 - 13 μ.
ΤΡΙΤΗ — ΠΕΜΠΤΗ: 6 - 8 μ.μ.

— ΤΑΒΕΡΝΑ —

«ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ Νο2»

ΟΠΙΣΘΕΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ «HOLIDAY INN»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΦΟΣ

Ηλ. Ποταμιάνου 2 — Ιλίσια — Τηλ.: 72.35.506

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΕΙ

TRADIOTINAL GREEK TAVERN
TO XANI THS GRABIAS — THE GRAVIA INN
JUST BEHIND OF THE HOLIDAY INN HOTEL

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Ο θρυλικός οπλαρχηγός της Παρνασσίδας στα 1821

ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ Ο ΚΟΥΚΟΥΒΙΑΣΤΙΑΝΟΣ

Γράφει ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Είναι φυσικό να καμαρώνουν και να περηφανεύονται οι άνθρωποι σε κάθε χώρα, πόλη και χωριό για τους ήρωές τους. Είναι, όμως, ανεπίτρεπτο να παραχαράσσει κανείς την ιστορία, η οποία έχει κατατάξει ήδη τους αγωνιστές του '21 στο Πάνθεο των Ηρώων της Παλιγγενεσίας. Πολλές φορές ο τοπικός σοβινισμός κι ο εγωισμός τυφλώνει τον άνθρωπο και δεν τον αφήνει να ιδεί κατάματα τα γεγονότα, για να δγάλει σωστά συμπεράσματα και ν' αποδώσει «τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ». Να παραδεχτεί, δηλαδή, την αλήθεια των γεγονότων και όχι να τη διαστρεβλώνει με ανύπαρκτα ή ανακριδή στοιχεία.

Ο θρυλικός Παπαντριάς ο Κουκουβιστιανός

Μπαίνω στο συγκεκριμένο θέμα για την καταγωγή του ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ του ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΟΥ, οπλαρχηγού του 1821 στην Παρνασσίδα.

Πριν από 18 χρόνια ο καταγόμενος από την Κάτω Μουσούνιτσα της Παρνασσίδας κ. Σωτ. Σταματόπουλος, με επιστολές του που δημοσιεύτηκαν στις εφημερίδες «Το Βήμα» 19.8.1971 και 9.9.71 και «Ακρόπολις» 25.8.71, αμφισβήτησε την καταγωγή του Κουκουβιστιανού ήρωα του '21 Παπαντριά Μώρη, με τον

ισχυρισμό ότι καταγόταν από την Κάτω Μουσούνιτσα και όχι από την Κουκουβίστα (σημερινή Καλοσκοπή), γιατί έτσι αναφέρει η... παράδοση των γερόντων του χωριού του. Η απάντησή μας τότε ήταν άμεση και απροστωματική, με δύο επιστολές δικές μου στην εφημερίδα «Φωνή του Ρουμελιώτη», Νοέμβριος 1971 και στο περιοδικό «Στερεά Ελλάς» και με μια επιστολή του Δημ. Ε. Κόλλια, Προέδρου, τότε, του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών της Αθήνας στην εφημερίδα «Το Βήμα» 28.8.71. Λίγο δε αργότερα απάντησή μας ήταν τ' αποκαλυπτήρια της προτομής του Παπαντριά (Ηρώου του χωριού), που έγιναν στην Καλοσκοπή το 1974.

Πρόσφατα, (Απρίλιος 1989), ο κ. Σωτ. Σταματόπουλος, επανέφερε στο προσκήνιο της δημοσιότητας την καταγωγή του οπλαρχηγού Παπαντριά του Κουκουβιστιανού, με τη δημοσίευση άρθρου του στην εφημερίδα «Αδελφότητα» της Κάτω Μουσούνιτσας, που εκδίδεται στην Αθήνα. Αφορμή έλαβε, όπως αναφέρει, από δημοσίευμα στην ίδια εφημερίδα τον περασμένο χρόνο του κ. Μάρκου από το διπλανό χωριό Κονιάκο. Και καταλήγει ο κ. Σταματόπουλος για τα βιογραφικά του «Παπαντριά»: Ο πατέρας του Παπαντριά λεγόταν ΠΑΝΟΥΣΗΣ. Ο Παπαντριάς (Πανούσης) παντρεύτηκε 16 χρόνων και απόκτησε δύο γιούς, το Δημήτρη, που έγινε και αυτός ιερέας, και το Σταμάτη (δευτερότοκος γιος).

Σ' όλα αυτά τα μυθεύματα και τα ανακριδή στοιχεία, που αναφέρει από... την παράδοση ο αρθρογράφος, εμείς αντιπαραθέτουμε τα δικά μας συγκεκριμένα και αποδεικτικά στοιχεία για τον ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ τον ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΟ, που κανείς δεν μπορεί ν' αμφισβητήσει την κουκουβιστιανή καταγωγή του. Το επώνυμό του ήταν Ανοιάς Μώρης, ιερέας (Παπαντριάς), που έμεινε ανύπαντρες. Αδέσφια του ήταν ο Δημήτρης και ο Σταμάτης Μώρης. Ο Σταμάτης γεννήθηκε το 1786, όπως φαίνεται από σχετικό πιστοποιητικό που υπάρχει στο ιστορικό αρχείο χειρογράφων των αγωνιστών του 1821 της Εθνικής Βιβλιοθήκης και δημοσιεύουμε στη συνέχεια:

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ (Αριθ. 1366)7285)

Δι' ου πιστοποιούντες ότι ο Σταμάτης Μώρης, κάτοικος του χωριού Κουκουβίστα του Δήμου Δωριέων Παρνασσίδας, ετών 60, από τας αρχάς της Ελληνικής Επανάστασεως λαβών τα όπλα, ηκολούθησεν υπό τας οδηγίας του Νάκου Πανουριά μέχρι του 1827, ως Μαγκατσής και παρευρέθη εις τας ακολούθους μάχας, ήτοι εις την πολιορκίαν του Φρουρίου Σαλώνων, εις Χαλκομάταν, εις Γραδιάν, εις Νευρόπολιν, εις την Άμπλιανην, Πεντέοριαν, Προφήτην Ηλίαν, Αράχωδαν, Δίστομον και λοιπάς. Καθ' όλον δε το διάστημα τούτο επέδειξε ζήλον και προθυμίαν.

Κατ' αίτησίν του τω δίδεται το παρόν

9 Μαΐου 1846 Άμφισσα

(Υπογραφές)

ΝΑΚΟΣ ΠΑΝΟΥΡΙΑΣ Α. ΚΟΝΤΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Το 1821 ο Σταμάτης Μώρης ακολούθησε τ' ασκέρι του Νάκου Πανουργιά ως το 1827. Έλαβε μέρος σε πολλές μάχες ως Μαγκατσής (διοικητής ομάδας 10 ανδρών - υπαξιωματικός), συνεχίζοντας τον αγώνα του αδελφού του Παπαντριά, που χάθηκε ξαφνικά από τη ζωή το 1823.

Ο Παπαντριάς, αρχηγός 500 Σαλωνιτών, όπως αναφέρει ο Περραιβός που παρακολουθούσε κάθε μάχη και κατέγραφε λεπτομέρειες, στάθηκε πρωταγωνιστής στη μάχη των Βασιλικών (26 Αυγ. 1821). Αργότερα, ο Περραιβός γράφει μεταξύ άλλων σε μια αναφορά του προς τη Διοίκηση: «... Οι τοιοῦτοι στρατηγοί και αξιωματικοί εχρημάτισαν κατ' αρχάς, και μέχρι θανάτου, η ζύμη, το παράδειγμα, η ελπίς, το υποστήριγμα και η σωτηρία της Ελλάδος· αλλ' ο ανδοκτόνος Ἄρης (θεός του πολέμου) εθέρισεν εκ τούτους τους αρίστους... Εκ της Ανατολικής Ελλάδος τον Διάκον, παπα-Ανδρέαν εκ χωρίου Κουκουβίστας, Δήμον Σκαλτσάν...».

Μετά το τέλος του Αγώνα, ο Σταμάτης Μώρης παντρεύτηκε και απόκτησε γιο, που πήρε το όνομα Ανδριάς, για να θυμούνται οι απόγονοί του το σύμβολο του Αγώνα οπλαρχηγού ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ, τον οποίο «... εθέρισεν ο ανδροκτόνος Ἄρης» και δεν άφησε απογόνους.

Το 1865 ο Ανδριάς Μώρης, ανεψιός του Παπαντριά, που ήδη είχε ανδρωθεί, με αίτησή του προς την «ἐπί των θυσιών και Αγώνων Εξεταστικήν Επιτροπήν» υποβάλλει το παραπάνω πιστοποιητικό του πεθαμένου πατέρα του Σταμάτη και ζητάει ν' αποζημιωθεί ο ίδιος ως κληρονόμος του, που πέθανε «ως ένα λήψανο του Αγώνα εις την ψάθην...».

Εν Αμφίσση τη 1η Μαΐου 1865

Αριθ. 65

εστ. 1 Μαΐου 1865

ελ. 30 Οκτωβρίου 1865

Αριθ. 7285

Προς:

Την επί των θυσιών και Αγώνων
Εξεταστικήν Επιτροπήν

Ο υπογραφόμενος Ανδριάς Μώρης, υιός του ποτέ Σταμάτη Μώρη, ως έγγραφον πιστοποιητικόν δηλοί, υπηρετήσαντος από της αρχής της Επαναστάσεως, ήτοι από το 1821 - 1827 υπό διαφόρους... οπλαρχηγούς, παρευρεθείς εις πολλές και διαφόρους μάχας και ουδεμίαν αμοιβήν τυχόντος και τελευταίως αποθανόντος ως ένα λήψανο του αγώνα εις την ψάθην, όθεν παρακαλώ την Σ. Επιτροπήν, όπως αναλόγως των εκδουλεύσεών του αποδιώσαντος πατρός μου αποζημιώσετε πώς τον κληρονόμον του.

Ευσεβάστω
υποσημειούμαι
(Υπογραφή)
ΑΝΔΡΙΑΣ Ν ΜΟΡΙΣ

Για να γνωρίζει καθένας τα γενεολογικά της πολυπληθέστατης γενιάς των Μώρηδων της Κουκουβίστας, αναφέρω τη «στρατιά» των απογόνων τους, που υπάρχουν ως τώρα στο χωριό Καλοσκοπή (πρώην Κουκουβίστα).

1. Ο Δημήτρης Μώρης, αδερφός των αγωνιστών Παπαντριά και Σταμάτη Μώρη, απόκτησε γιο και πήρε

το όνομα Σταμάτης. Παιδιά του Σταμάτη ήταν: α) Ο Δημήτρης (γεν. το 1866, σύμφωνα με τα Μητρώα της Κουκουβίστας), που είχε γιους το Σταμάτη και τον Ηλία. β) Ο Κώστας, που είχε γιο το Χρήστο και γ) Ο Θεμιστοκλής, που είχε γιούς, το Γιάννη, το Δημήτρη (παρωνύμιο Γαλαρίας) και τον Παναγιώτη. Ο Δημήτρης (Γαλαρίας), που πέθανε πρόσφατα, άφησε δύο γιούς, τον Θεμιστοκλή (γεν. το 1953), που είναι ιερέας στην Παύλιανη Φθιώτιδας (παπα-Θεμιστοκλής), τελευταίος ιερωμένος απόγονος του θρυλικού Παπαντριά του Κουκουβιστιανού και τον Νίκο (γεν. το 1955) εγκατεστημένο στην Αμφίσσα.

2. Ο αγωνιστής Σταμάτης Μώρης είχε γιο τον Αντρέα (Αντοιά) Μώρη. Παιδιά του Αντριά ήταν: α) Ο Γιώργος (γεν. το 1852, σύμφωνα με τα Μητρώα του χωριού) και είχε μια κόρη, τη Δήμητρα και β) Ο Λουκάς (γεν. το 1868), με απογόνους το Θύμιο Μώρη (Μαλαουύλη), που τον σκότωσαν οι Γερμανοί το 1944 (γιος του ο Παναγιώτης), Το Γιάννη (είχε τρεις κόρες) και τον Νίκο (παιδιά του ο Λουκάς και ο Παναγιώτης).

Όλοι οι παοαπάνω Μώρηδες είχαν το παρωνύμιο (παοατσούκλι) Κουτυαναίοι και κατοικούσαν στην ίδια γειτονιά (στα Κουτμανέικα).

Άλλοι Μωραίοι, που κατοικούσαν ως τώρα σε άλλη γειτονιά στην αντίθετη πλευρά του χωριού (στα Καοφέικα), ήταν:

1. Ο Νίκος Μώρης και τα παιδιά του Δημήτρη και Γιώργος (παωνύμιο Καοφαίοι), τα εγγόνια του Θανάσης, Γιώργος, Νίκος και Κώστας, τα δεκάδες δισέγγονα και τοισέγγονα.

2. Ο Θύμιος Μώρης (Κατσάνης) και τα παιδιά του Δημήτρη και Θανάσης, τα εγγόνια και τα δισέγγονα.

3. Οι γείτονές τους Παναγιώτης και Θύμιος Μώρης (παωνύμιο Ξεστρουπαίοι) και τα παιδιά τους Γιώργος, Θόδωρος, Νίκος, Δημήτρης, τα δεκάδες εγγόνια και δισέγγονα.

Ο ορθογενάφος κ. Σταυατόπουλος, ισχυρίστηκε παλιά, ότι συνάντησε κάποιο Μώρη από την Καλοσκοπή και «δεν θυμόταν κάτι για τον Παπαντοιά τον Κουκουβιστιανό...». Ας ρωτήσει σήμερα τον παπα-Θεμιστοκλή Μώρη ή όποιον άλλο από τους κατευθείαν απογόνους του Παπαντριά (τους Κουτυαναίους) και όχι άλλους Μωραίους, που έχουν απλή συνεπιωνυμία και θα πάσει την απάντηση από την παοάδοση των προγόνων τους.

Αν και πέρασαν 18 χρόνια από την προηγούμενη προσπάθεια του αρθρογράφου κ. Σταυατόπουλου να παοακααάξει τον τόπο γέννησης του Παπαντριά του Κουκουβιστιανού, δεν μπόρεσε να ξεπεοάσει το σύνδρομο του τοπικισμού που τον βασανίζει και του το αναζωπύρωσε το δημοσίευμα του κ. Μάρκου που προανέφερα. Ο επίμονος ισχυρισμός του αοθοογράφου, με θυμίζει το μεγάλο ποιητή της αοχαιότητας, τον Όμηρο, που τον διεκδικούσαν εφτά πόλεις, καθώς επίσης και τον Αθανάσιο Διάκο, που κάποιοι αοφισβητούν τη γενέτειρά του Ἄνω Μουσούνιτσα (Αθανάσιο Διάκο).

Η ψυχολογία των ανθρώπων είναι τέτοια, ώστε τους κάνει να πιστεύουν ότι, οι ίδιοι, σαν σύνολο (χωριό) ή σαν άτομα, θα έχουν κάποια αίγλη, αν από τον τόπο τους κατάγεται κάποιο σημαντικό πρόσωπο (ήρωας, στρατηγός, επιστήμονας, καλλιτέχνης κλπ.).

Και ποιός δεν θα καμάρωνε για το θρυλικό Παπαντριά τον Κουκουβιστιανό, που ήταν η φλεγόμενη βάτος του Αγώνα και περνώντας σαν κεραυνός από τα ορεινά χωριά της Παρνασσίδας ξεσήκωνε τους ραγιάδες ν' αγωνιστούν για ν' αποκτήσουν τη λευτεριά τους!

Καλή είναι η «παράδοση», ισχυρότερα όμως είναι τα γραπτά στοιχεία για την καταγωγή του Παπαντριά του Κουκουβιστιανού και άλλων τριάντα περίπου Κουκουβιστιανών αγωνιστών, που τον ακολούθησαν στον Αγώνα.

Μετά απ' όλα αυτά, θέτω ακόμη μερικά ερωτήματα για να διευκολύνω ίσως να λειτουργήσει ορθολογιστικά η σκέψη: 1. Αν ο Παπαντριάς είχε «τσιφλίκια» στα «ψωμοτόπια» της Κ. Μουσούνιτσας και του Κονιάκου, όπως αναφέρεται στο δημοσίευμα, θα καταδίωκε τους Τούρκους ή θα συνεργαζόταν μαζί τους, υπηρετώντας την «άρχουσα τάξη», όπως έκαναν οι Κοτζαμπάσηδες για το συμφέρον τους; 2. Για ποια «στρατιά» απογόνων του Παπαντριά μιλάει ο αρθρογράφος, ότι υπάρχει στα χωριά Κ. Μουσούνιτσα και Κονιάκο; Μήπως πρόκειται για στρατιά κάποιου Ανδρέα Πανούση, που καμιά σχέση δεν έχει με τον Παπαντριά τον Κουκουβιστιανό; Τη στρατιά των Μώρηδων της Κουκουβίστας, απογόνων του Παπανδριά Μώση, ανέφερα πιο πάνω, για να μη μπορεί κανείς ν' αμφισβητήσει την καταγωγή του. 3. Μήπως, πράγματι, υπήρξε στην Κ. Μουσούνιτσα στα χρόνια της Τουρκοκρατίας κάποιος παπάς του χωριού, που ονομαζόταν Ανδρέας Πανούσης (Παπανδριάς) και ήταν «τσιφλικάς» του τόπου; Οπότε εξηγείται γιατί η «παράδοση» των γερόντων της Κ. Μουσούνιτσας ταυτίζει τον δικό τους Παπαντριά Πανούση με τον ανυπόταχτο επαναστάτη αγωνιστή Παπαντριά Μώρη τον Κουκουβιστιανό. 4. Από τα τρία χωριά, τα οποία ήταν «τσιφλίκια» του δικού τους Παπαντριά (Πανούση), πόσοι αγωνιστές τον ακολούθησαν στον Αγώνα (αφού ο ίδιος σαν «τσιφλικάς» δεν θα ήταν στον Αγώνα) και ποια έγγραφα (πιστοποιητικά, αιτήσεις κλπ.) έχουν στη διάθεσή τους σήμερα, για να το αποδείξουν; Για τους Κουκουβιστιανούς αγωνιστές, που συμπολέμησαν με τον Παπαντριά Μώση έχουμε για όλους αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία έχουν δημοσιευτεί στο βιβλίο μου «ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ», Αθήνα 1968. 5. Οι ιστορικοί του Αγώνα Χριστόφορος Περραιβός, Ι. Μακρυγιάννης, Σπ. Τρικούπης και οι νεώτεροι Αρ. Βαλαωρίτης, Διον. Κόκκινος, Κ. Καλαντζής, Κ. Αβραάμ, Τ. Λάππας κ.ά., που αναφέρονται στην πολεμική δράση του Παπαντριά του Κουκουβιστιανού, ήταν δυνατό να μη γνώριζαν την καταγωγή αυτού που «ελάμπρυνε» τον Αγώνα και «διεκρίθη εξόχως εις την μάχην των Βασιλικών»; 6. Αν ο Παπαντριάς δεν ήταν ένας φλογερός και σκληροτράχηλος Πολέμαρχος, αλλ' ήταν ασήμαντος, θα διεκδικούσαν με τόσο πείσμα, ότι «κατάγεται» από την Κ. Μουσούνιτσα; Ασφαλώς όχι. Άλλωστε, ο Παπαντριάς είναι ΗΡΩΑΣ στο πανελλήνιο, γιατί θυσιάστηκε για τη λευτεριά ολάκερης της Πατρίδας και όχι μόνο της Κουκουβίστας ή της Κ. Μουσούνιτσας. Γι' αυτό, μπορούν σ' όποια πόλη ή χωριό να τον τιμήσουν σαν σύμβολο ηρωισμού, στήνοντας την προτομή του, όπως έκαναν για το Διάκο, τον Κολοκοτρώνη, τον Καραϊσκάκη, τον Αντρουτσο, τον Ησαΐα κ.ά., γεμίζοντας την

Ελλάδα με τους ανδριάντες τους και τις προτομές τους.

Τέλος, θα κάμω έναν ακόμη παραλληλισμό, για ν' αποδείξω πώς μπορεί η ανθρώπινη σκέψη να σφάλει. Πριν από 60 - 70 περίπου χρόνια δεν υπήρχε παπάς στην Κουκουβίστα και λειτουργούσαν εναλλακτικά δύο Παπαριστείδηδες, τότε ο Παπαριστείδης (Πιστόλης) από τη Στρώμη και τότε ο Παπαριστείδης (Πολίτης) από το Οινεχώρι. Αν περάσουν λίγα χρόνια ακόμη, θα μπορούσε η παράδοση να ταυτίσει τους δύο Παπαριστείδηδες ως ένα και το αυτό πρόσωπο; Επίσης, σήμερα, υπάρχουν τρεις ιερείς καταγόμενοι από την Καλοσκοπή. Ο Παπα-Παναγιώτης (Χασιακός), ιερέας του χωριού Καλοσκοπή, ο παπα-Παναγιώτης (Τούμπας), ιερέας του Μπράλου Φθιώτιδας, που κατοικεί στη Γραδιά (από εκεί είναι η πρεσβυτέρα του) και ο παπα-Θεμιστοκλής (Μώρης), ιερέας της Παύλιανης Φθιώτιδας. Ελπίζω, να μην αμφισβητήσει κανείς μετά από χρόνια την Καλοσκοπική καταγωγή τους.

Με έσα έγγραφα, σκοπός μου ήταν να βγάλω από την πλάνη κάποιους ανιστόρητους, που ίσως δεν είναι στις προθέσεις τους να παραποιούν την ιστορία, αλλά το κάνουν μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουν τον τοπικιστικό εγωισμό τους.

Με τον αντίλογο προσεγγίζουμε περισσότερο την αλήθεια και ξεκαθαρίζονται θέματα, που τα περιτλίσει η ρμύχλη του παρελθόντος, όταν η μνήμη της παράδοσης αδυνατίζει τόσο πολύ.

Λαϊκή Συνέλευση στο χωριό μας

Στις 20 Αυγούστου έγινε έξω από το καφενείο του Βλάχου, η καθιερωμένη ετήσια συνέλευση την οποία οργάνωσε η Κοινότητά.

Αρκετός κόσμος παρακολούθησε τους ομιλητές οι οποίοι μέσα σε τεταμένη ατμόσφαιρα αναφέρθηκαν στα φλέγοντα προβλήματα τα οποία από χρόνια τώρα μαστίζουν το χωριό μας.

Δυστυχώς, παρόλο το σφυροκόπημα, ορισμένα απ' αυτά θα παραμείνουν οπωσδήποτε άλυτα.

Δεν παρέλειψαν οι λογομαχίες και οι διαξιφισμοί.

Όλοι ανεξαιρέτως οι ομιλητές, κοντά στα άλλα θέματα, ανέφεραν και κείνο των σκουπιδιών το οποίο και οι δύο φορείς, Κοινότητα και Σύνδεσμος Αθηνών, πρέπει ιδιαίτερα να προσέξουν διότι διατρέχει άμεσον κίνδυνο η υγεία των παιδιών μας. Στράτες, αυλάκια, ρέματα και μονοπάτια γέμισαν στην κυριολεξία από παραφουσκωμένες νάυλον σακκούλες. Πρέπει επιτέλους να βρεθεί κάποια λύση ώστε να γλιτώσουμε από την δυσοσμία και το αηδιαστικό θέαμα των σκουπιδιών. Ας συνεργαστούμε τουλάχιστον με τις γειτονικές κοινότητες ώστε να έρχεται το σκουπιδιαρικό αυτοκίνητο μέχρι το χωριό μας.

Μνήμες από το Έπος του 1940

Ο ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Γελοιοποιημένος ο φασίστας Μουσολίνι σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα για τις οικτρές αποτυχίες του στρατού του στο Αλβανικό Μέτωπο υποσχέθηκε στο Χίτλερ, στην συνάντηση που είχε μαζί του τον Γενάρη του '41 στην Αυστρία, ότι στην εαρινή επίθεση που ετοιμάζει θα συντρίψει την ελληνική άμυνα και θα εισβάλει στην Ελλάδα.

Ο Γερμανός σύμμαχός του δεν το πίστεψε αυτό. Είχε λόγους να αμφιβάλει. Στο τέλος Φεβρουαρίου πολυάριθμα ιταλικά στρατεύματα αποβιβάστηκαν στα Αλβανικά λιμάνια και προωθήθηκαν στην πρώτη γραμμή του πυρός. Η εχθρική εκείνη συγκέντρωση επιλέκτων τμημάτων κατά μήκος του μετώπου ήταν πράγματι εντυπωσιακή, όχι όμως και αποτελεσματική.

Τριανταδύο μεραρχίες στρατού άρτια εξοπλισμένες παρατάχθηκαν έναντι των ελληνικών θέσεων υποστηριζόμενες με εκατοντάδες πυροβόλα θαρέος τύπου, τάνκς και αεροπλάνα. Την επιχείρηση εκείνη την κατηύθυνε προσωπικώς ο Μουσολίνι από το προωθημένο παρατήριό του Β.Α. της Τρεμπεσίνας, δίνοντας μάλιστα μαθήματα «υψηλής στρατηγικής τέχνης» στους επιτελείς αξιωματικούς του.

Η περιλάλητη προπαγανδασθείσα εαρινή επίθεση άρχισε μέσα σε καταρρακτώδη βροχή την 9η Μαρτίου. Οι σφοδρές διαδοχικές λυσσώδεις επιθέσεις, μέρα και νύχτα, κράτησαν δεκαπέντε ολόκληρες μέρες δίχως να καταφέρουν οι Ιταλοί να κερδίσουν ούτε σπιθαμή εδάφους. Ο ηρωικός στρατός μας αμυνόμενος με πείσμα συνέτριβε κάθε εχθρική εξόρμηση.

Η προσοχή του ιταλικού στρατηγείου στράφηκε στο θρυλικό ύψωμα 731 της περιοχής Μπούμπσι, και το οποίο ισοπέδωσε κυριολεκτικά με τους μαζικούς βομβαρδισμούς των αεροπλάνων τους, και τα παντός διαμετρήματος τηλεβόλα τους. Αφού το ως άνω ύψωμα το σφυροκόπησαν αγριώς με δεκάδες χιλιάδες οβίδες πίστεψαν οι αφελείς ότι πάνω σ' αυτό δεν υπάρχει πλέον ψυχή ζώσα και αποτόλμησαν, ώσπου να ανασυνταχθούν τάχα τα τμήματά μας, αιφνιδιαστική επίθεση.

Ο Θεός όμως που δεν ευλογεί την αδικία εμφύχωσε τους υπερασπιστές της πατρίδας μας που κατάφεραν να επιζήσουν από την φωτιά και το σίδερο, και ως φαντάσματα ανασηκώθηκαν κάτω από τις θρυψαλισμένες πέτρες, τα ανασκαμμένα ορύγματα και τα λασπωμένα από τη βροχή χαρακώματα, και υποδέχθηκαν με χειροβομβίδες κι πολυβόλα τους επιτιθέμενους. Έγινε χαμός. Κατά εκατοντάδες έπεφταν νεκροί οι Ιταλοί από τα θεριστικά πυρά των Ελλήνων. Φρικιαστική εικόνα παρουσίαζε το κατάσπαρτο από πτώματα, καθώς και θாரιά πληγμένους Ιταλούς, πεδίο της μάχης

τους οποίους εγκατέλειψαν οι πανικόβλητοι πατριώτες τους. Από τις άναρθρες κραυγές, και τα βογγητά των τραυματισμένων, ως και η πέτρα ράγιζε ακόμα. Οι γενναίοψυχοι πολεμιστές μας όχι μόνον απόφευγαν να τους εκτελέσουν αλλά τους παρείχαν κιόλας κάθε δυνατή βοήθεια. Τους μετέφεραν στα κινητά χειρουργεία όπως γινόταν με τους δικούς μας. Το απόρθητο εκείνο θρυλικό ύψωμα 731, το οποίο ο ηρωικός στρατός μας κράτησε με τα δόντια του, αποτέλεσε για τους Ιταλούς ένα νέο «Βέρντεν». Η περιβόητη εαρινή επίθεση του παράφρονα Μουσολίνι, η οποία είχε οικτρά αποτελέσματα, στοίχισε στον τομέα του Β' Σ.Σ. πάνω από δέκα χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες Ιταλούς και κατά το ήμισυ περίπου Έλληνες. Το πρωί της Κυριακής Ιταλός στρατιωτικός ιερέας υψώνοντας λευκή σημαία ζήτησε από τους Έλληνες εκχειρίδια για τον ενταφιασμό των νεκρών τους, και η οποία τους δόθηκε.

Η ισχυρή άμυνα των Ελλήνων διέψευσε τις ελπίδες των Ιταλών. Απογοητευμένος ο Ντούτσε από την τραγική αποτυχία της προπαγανδασθείσης πολεμικής επιχειρήσεως επέστρεψε αεροπορικώς στη Ρώμη. Στο καταρραμένο εκείνο ύψωμα οι Ιταλοί ανήγειραν, αργότερα, καλλιμάρμαρο μνημείο υπέρ των πεσόντων συμπατριωτών τους.

Τα κατακτητικά αλόγιστα σχέδια του φαμφαρόνου Μουσολίνι και του ψυγοπαθή Χίτλερ τα πλήρωσαν με τη ζωή τους πολλά εκατομμύρια ανθρωπίνων υπάρξεων, ωστόσο οι παρανοϊκοί εκείνοι φασίστες στρατοκοάτες είχαν και θαυμαστές στις διάφορες χώρες. Ηνέτες κρατών επηρεασιμένοι από τις αλλεπάλληλες επιτυχίες του Άξονα βρέθηκαν προ διλήμματος. Η κεραυνοβόλα προέλαση των Γερμανών στην Ευρώπη τους προβλημάτισε.

Εκείνο το ιστορικό ΟΧΙ που υποτίθεται ότι το είπε ο κυβερνήτης της γνώρας μας, στην ουσία το είπε σύσσωμος ο Ελληνικός λαός. Το είπαν τα Ελληνόπουλα με τη λιονταίσια ψυχή τους στα γαρακώματα. Το είπαν οι νιγιάδες νεκροί που έπεσαν πολεμώντας τον εχθρό που απειλούσε την πατρίδα μας. Το είπαν εκείνοι που έμειναν εισαεί άγρυπνοι φρουροί των συνόρων μας.

Ναι, το ΟΧΙ το είπε ο Ελληνικός στρατός που έφραξε με τα στήθια του το δρόμο στις σιδηρόφραχτες στρατιές του γελοίου Μουσολίνι και των γερμανικών τάνκς στο θρυλικό Ρούπελ. Το ΟΧΙ το είπαν ακόμα οι αφανείς ηρωίδες των παραμεθωρίων περιοχών. Οι αθάνατες αυτές ανώνυμες Ελληνίδες αγρότισσες. Το θροντοφώναξαν οι θρυλικές και απαράμιλλες Ηπειρώτισσες που κουβαλούσαν στην πλά-

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1920 — 1924

Αφηγείται ο ΠΑΝ. ΠΕΡ. ΔΑΝΙΗΛ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Η περιγραφή της μάχης στην Γ.Σ.Ε. του Μαρτίου 1960

Είχαν λοιπόν καταλάβει τις καθόδους από τα διάφορα σημεία της οροσειράς Μποζ-Νταγ, που αποτελούσαν τα τμήματα της εμπροσθοφυλακής του εχθρού, όταν διετάχθη το τάγμα μας να έλθει γρήγορα να καταλάβει θέση άμυνας θόρεια της πόλης στο μέσον της πεδιάδας.

Με έκτακτο προσκλητήριο συγκεντρώθηκαν αμέσως οι στρατιώτες, που κυκλοφορούσαν στην πόλη εκείνη την ώρα. Το συσσίτιο διανεμήθηκε πρόχειρα και γρήγορα κατεβήκαμε από τον λόφο.

Περάσαμε τις βορειοανατολικές συνοικίες της πόλης και φθάσαμε στον ΒΔ αυτής, ευρισκόμενον σιδηροδρομικό σταθμά, κατεχόμενοι όλοι από ένα προαίσθημα μελλοντικού κινδύνου.

Το τάγμα ακαλούθησε την προς βορράν αμαξιτή οδόν και έλαβε θέση στο δεξιό μέρος αυτής και σε απόσταση 8 χιλιόμετρα από τον χωματίνο λόφο, στο μέσον σχεδόν του λεκανοπεδίου. Επάνω στον λόφο αυτόν υπήρχαν θαυριά ορύγματα κατά μήκος και κατά μέτωπο προς τις αντίθετες κατερχόμενες εχθρικές δυνάμεις, αρκετές για να καλύψουν ολόκληρη την δύναμη του τάγματός μας.

Το τάγμα υπό τον Ταγματάρχη Βάκην εγκατεστάθη γύρω στις 11 από ουλαμό του ορειβατικού πυροβολικού αφού έλαβε θέση πίσω από εμάς. Από την θέση εκείνη αντικρύζαμε τις πυκνές φάλαγγες του εχθρού, που κατέβαιναν από τα βουνά και περιμέναμε με αγωνία το σύνθημα του πυρός. Ελπίζαμε όμως, ότι ο στόχος εκείνος των πυκνών απέναντί μας φαλάγγων, δεν θα ήταν μόνο στόχος των πυρο-

βόλων του ουλαμού, που ακολουθούσε το τάγμα μας, αλλά πυκνού πυροβολικού. Ατυχώς όμως ολόκληρη η λοιπή δύναμη του πυροβολικού μας είχε προελάσει προς ανατολάς και Ν.Α. προς ενίσχυση των εκεί μαχομένων δυνάμεων ολοκλήρου του Γ' Σ.Σ. και των λοιπών Μεραρχιών, από όπου ακούοντο από το πρωί συνεχείς και επίμονοι κανονιοβολισμοί.

Οι βολές των ορειβατικών του τάγματός μας άρχισαν να διαταράζουν τις φάλαγγες του εχθρού, οι εμπροσθοφυλακές του οποίου είχαν κατεβεί πια στους πρόποδες και έπαιρναν θέση σε παράταξη μάχης με μέτωπο προς την δική μας θέση προεκτεινόμενοι πολύ πέραν το υδεξιού και του αριστερού μας.

Από τις απέναντι όμως πλησιέστερες κορυφές της οροσειράς, όπου ο εχθρός είχε τοποθετήσει πυροβόλα για ενίσχυση των επιτιθεμένων δυνάμεων, δόθηκε αμέσως η απάντηση και έτσι άρχισε η μάχη.

Μοναδικός στόχος του εχθρού ήταν η θέση του τάγματός μας, ενώ τα δικά μας μοναδικά πυροβόλα ήταν υποχρεωμένα να βάλουν εναντίον πολυπληθών τμημάτων εχθρικών δυνάμεων, που εκάλυπταν κατά κύματα ολόκληρη την πεδιάδα.

Βλέπαμε τα κύματα του εχθρικού στρατού να κατεβαίνουν και περιμέναμε. Περιμέναμε, έως ότου έφθασαν σε ακτίνα βολής των πολυβόλων μας πρώτα και των τουφεκίων εν συνεχεία, οπότε αψηφόντες τις ομοβροντίες του εχθρικού πυροβολικού επάνω από τα κεφάλια μας, δοθήκαμε σε απεγνωσμένο αμυντικό αγώνα. Για 6 ώρες αγωνιζόμαστε μόνο για να καταστρέφουμε τις εχθρικές δυνάμεις, θάλλοντες αδιάκοπα και θαλλόμενοι, αφήνοντας άταφους, τους γύρω που έπεφταν, νεκρούς μας.

Στην κόλαση αυτή του πυρός και του σιδήρου χωρίς σταγόνα νερού ή τροφής κάτω από έναν ανυπόφορο καύσωνα, βλέπαμε πολλά από τα όπλα μας πεπυρακτωμένα, τα δε φυσίγγια μας εξαντλούμενα, ενώ ο εχθρός πύκνωνε μπροστά και δίπλα στην γραμμή μας, σχηματίζοντας ημικύκλιον παράταξη.

Αν και συναισθανόμαστε τον κίνδυνο, βλέποντας τον κλοιό του εχθρού διαρκώς κλειόμενον κανείς από εμάς δεν έχανε το θάρρος του. Αντίθετα μάλιστα τις τελευταίες στιγμές είχαμε έξαρση σε μια μεγαλειώδη ψυχική αντάταση, από την οποία ο φόβος του θανάτου είχε εκλείψει τελείως και εκυριάρχησε απόλυτα το συναίσθημα της τιμής και του υπέρτατου καθήκοντος με την απόφαση προς αυτοθυσία.

(Συνεχίζεται)

τη τους τα πυρομαχικά στις απόκρημνες γιδοστρατες της Πίνδου μέσα στις χιονοθύελλες, όταν τα μεταγωγικά μουλάρια ψοφούσαν από το κρύο και οι στρατιώτες μας απεγνωσμένα ζητούσαν πολεμοφόδια και τροφή. Το ΟΧΙ το είπε κάθε Έλληνας που με οποιοδήποτε τρόπο αντιστάθηκε στις φασιστικές ορδές του Άξονα.

Η εποποιία του 1940, για την Ελλάδα, ανήκει στα κορυφαία εκείνα σύμβολα της μακραίωνης ιστορίας της.

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΙΡΗΝΗ, ΑΓΑΠΗ και ΦΙΛΙΑ

ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.

κοσμικά

Γάμοι:

— Στις 27.7.89 τελέστηκε στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής ο γάμος του ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΕΛΕ και της ΚΙΚΗΣ ΣΑΚΑΝΤΑΡΗ.

— Στις 19.8.89 τελέστηκε στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής ο γάμος του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΙΟΤΡΟΠΟΥ, (Βλαχοκώστα), και της ΛΕΝΑΣ ΣΑΚΑΝΤΑΡΗ (και οι δυο αυτές νυφάδες είναι εγγονές του Ιω. Χαμηλού (Κρίκα)).

Τους ευχόμαστε να ζήσουν χαρούμενα και ευτυχισμένα.

— Στις 22.7.89 τελέστηκε στο Καρυδοχώρι Σερρών ο γάμος του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΡΩΜΑΪΟΥ και της ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΧΑΤΖΗΧΡΙΣΤΟΦΑ (εγγονή Γ. Καλτσά).

Τους ευχόμαστε να ζήσουν.

— Στις 7.10.89 τελέστηκε στην Αγία Σκέπη Παπάγου ο γάμος του ΜΑΚΗ ΚΑΤΣΟΥΡΗ και της ΝΑΤΑΣΣΑΣ Ζ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Τους ευχόμαστε χαρούμενη και ευτυχισμένη ζωή.

Γεννήσεις:

— Στις 2 Αυγούστου 1989 ο Γιώργος Ξαφάκης και η Μαρία Λευκαδίτου (κόρη του Φάνη) απέκτησαν ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ.

Ευχόμαστε να τους ζήσει.

— Ο Νικόλαος Καραστεργίος και η Βασιλική Παπαβασιλείου (εγγονή του Κώστα Λίτσου) απέκτησαν ΑΓΟΡΑΚΙ. Είναι δισέγγονο.

Ευχόμαστε να τους ζήσει.

Βαπτίσεις:

— Στις 8.7.89 ο Λεμονής Τσιριμώνας και η σύζυγός του Μαίρη (κόρη Γεωργίου Πλατανιά) βάφτισαν την δεύτερη κορούλα τους, στον ιερό ναό Αγίας Αικατερίνης Νέων Λιοσίων και την ονόμασαν ΕΥΤΕΡΠΗ.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

— Ο Πέτρος και η Δήμητρα Γρηγοράκου (κόρη Αθ. Αλεξίου) βάφτισαν την κορούλα τους στην Παναγία Γιάτρισσα της Λακωνίας στις 2.7.89 και την ονόμασαν ΕΛΕΝΗ.

Ευχόμαστε να τους ζήσει.

Θάνατοι:

— Πέθανε στο χωριό μας στις 9.6.89 σε ηλικία 88 ετών ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ. Το 40νθήμερο μνημόσυνο τελέστηκε στις 16.7.89 στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής.

— Πέθανε στις 25 Ιουνίου 1989 στην Θεσσαλονίκη σε ηλικία 72 ετών ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ (ΚΑΡΑΤΣΙΩΛΗΣ).

— Πέθανε την 1η Ιουλίου 1989 στη Λαμία σε ηλικία 61 ετών, και μεταφέρθηκε στο χωριό μας, ο ΕΥΘΥΜΙΟΣ Δ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ. Το 40νθήμερο μνημόσυνο τελέστηκε στις 6.8.89 στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής.

Στις οικογένειες των παραπάνω εκλιπόντων το Δελτίο μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια.

— Πέθανε στις 7 Ιουλίου και κηδεύτηκε στο Χαλάνδρι Αττικής ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, 90 ετών.

Νεώτατος έφυγε από το χωριό και κατατάχτηκε στο Σώμα της Χωροφυλακής ως αξιωματικός όπου έφθασε μέχρι τις ανώτατες βαθμίδες της ιεραρχίας.

Ως Διοικητής ενός τμήματος, στη Θεσσαλονίκη, βοήθησε όσο μπορούσε τους συγχωριανούς μας καθώς και όλους τους συμπατριώτες επαγγελματίες. Ήταν άνθρωπος δίκαιος και ανιδιοτελής.

Από το 1955 ήταν συνταξιούχος.

Το 40νθήμερο μνημόσυνό του τελέστηκε στις 14 Αυγούστου στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου Χαλανδρίου.

Αιώνια του η μνήμη!

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που τον σκεπάζει.

— Πέθανε στις 18.7.89 σε ηλικία 78 χρόνων και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Αγίων Αναργύρων η ΚΟΥΛΑ Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Το Δελτίο μας συμμετέχοντας στη θλίψη των οικείων των ως άνω εκλιπόντων εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Αλησμόνητη Θεία Κούλα,

Σε χάσαμε τόσο ξαφνικά, τόσο απρόσμενα, κι όλοι μας μείναμε έκπληκτοι. Έσθισε για πάντα το χαμόγελο από τα γλυκομίλητα χείλη σου. Έφυγες για τον κόσμο της αιωνιότητας με την συνειδήσή σου ήσυχη και αναπαυμένη, αφήνοντας πίσω σου άριστες εντυπώσεις για τα καλοκάγαθα αισθήματά σου και την πηγαία αγάπη σου προς τους συνανθρώπους σου. Έζησες μέσα σε ταραγμένα χρόνια, σε θυελλώδεις καταστάσεις. Κατάφερες με υπεράνθρωπες προσπάθειες, τόλμη και θάρρος, να διαβείς τις συμπληγάδες που ορθώθηκαν μπροστά σου. Πάντα καλοπροαίρετη ευγενική και αποφασιστική. Σε διέκρινε η δραστηριότητα και η αξιοπρέπεια. Ήσουν υποδειγματική σύζυγος, μητέρα και νοικοκυρά. Συνέδεσες τη

ζωή σου μ' έναν αγνό και δημιουργικό σύντροφο τον εννενηντάχρονο Παναγιώτη Π. Παπανικολάου ο οποίος διακατέχεται από αθάσταχο πόνο για τον αδόκητο χαμό σου.

Συλλυπούμαι ειλικρινά τον θαρυνθενόντα θείο μου, σύντροφο του βίου σου, και του εύχομαι την εξ ύψους παρηγορία.

Αιώνία σου η μνήμη.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που σε σκεπάζει, κι ο μεγαλοδύναμος Θεός ας αναπαύσει την ψυχή σου.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

— Πέθανε στο χωριό μας στις 4.10.89 σε ηλικία 74 χρόνων ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Ε. ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ο ξαφνικός θάνατος του αξέχαστου Χαράλαμπου σκόρπισε βαθιά συγκίνηση σε συγγενείς και φίλους.

Αιώνία του η μνήμη. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Καλοσκοπής που τον σκεπάζει.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΗΜΟΥ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ (ΚΑΡΑΤΣΙΩΛΗΣ)

Στις 25 Ιουνίου 1989 πέθανε στην Θεσσαλονίκη ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ.

Ο αξέχαστος αδελφός και φίλος Θανάσης είχε γεννηθεί το 1917 και ήταν ένα από τα πέντε παιδιά της θρυλικής ΚΑΡΑΤΣΙΩΛΑΙΝΑΣ.

Οι απαιτήσεις της δύσκολης ζωής του καιρού του, τον ανάγκασαν να σταματήσει την σχολική του μόρφωση στην Δευτέρα Γυμνασίου.

Έτσι για να ανταποκριθεί στις ανάγκες τις δικές του και της οικογένειάς του, ρίχτηκε στην βιοπαλιν, όπου ειδικεύτηκε σε πολλά επαγγέλματα (γεωργός, τσαγκάρης κλπ.).

Ο Θανάσης κλήθηκε και εκπλήρωσε την στρατιωτική του θητεία με την κλάση του 1938 και όταν κηρύχθηκε ο Ελληνοϊταλικός Πόλεμος του '40, βρέθηκε στην πρώτη γραμμή του Αλβανικού Μετώπου.

Συχνά διηγείτο με λεπτομέρεια και ακρίβεια την σκληρότητα και τις κακουχίες εκείνου του πολέμου.

Μετά την κατάρρευση του μετώπου, γύρισε στην Καλοσκοπή και εξασκούσε το επάγγελμα του τσαγκάρη.

Με τα πρώτα όμως σαλπίσματα της Εθνικής Αντίστασης (μετά την ανατίναξη της γέφυρας Γοργοποτάμου) εγκατέλειψε το χωριό, ζώστηκε το όπλο και κατατάχθηκε στον αντάρτικο στρατό του ΕΛΑΣ.

Σαν ΕΛΑΣίτης έλαβε μέρος σε αρκετές μάχες με τους Γερμανούς, γύρω από το χωριό με

ικυριότερες εκείνες της Παύλιανης και της Ναυπάκτου.

Μετά την απελευθέρωση εγκαταστάθηκε στην Θεσσαλονίκη όπου άσκησε το παραδοσιακό για τους Καλοσκοπίτες επάγγελμα του γαλακτοπώλη.

Εκεί σταδιοδρόμησε επαγγελματικά, έκανε περιουσία και μια αξιοζήλευτη οικογένεια που αποτελείται, από την γυναίκα του και τα δύο μορφωμένα παιδιά του, ένα κορίτσι και ένα αγόρι.

Παρά τις δυσκολίες και αντιξοότητες που δοκίμασε σ' όλο το διάβα της ζωής του, ποτέ δεν έχασε το κουράγιο του, την αισιοδοξία του και μια αίσθηση αυθόρμητου χιούμορ.

Πάντα σχεδόν ήταν εύθυμος και στο περιβάλλον του σκορπούσε κέφι και χαρά με τα αστεία του.

Οι συγγενείς, φίλοι και όσοι είχαν γνωρίσει τον αλησμόνητο Θανάση, λυπήθηκαν βαθυτατα από το άγγελμα του θανάτου του και εύχονται να είναι ελαφρύ το Μακεδονίτικο χώμα που τον σκεπάζει.

Την Κυριακή 30 Ιουνίου 1989 έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο του στην εκκλησία της Υπαπαντής Θεσσαλονίκης με την παρουσία πολλών συγγενών και όλων σχεδόν των Καλοσκοπιτών της Θεσσαλονίκης.

Η μνήμη σου ΘΑΝΑΣΗ θα μένει για πάντα μαζί μας.

Ο συγγενής και φίλος σου
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

Μνημόσυνα:

— Στις 28.5.89 τελέστηκε στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής ετήσιο μνημόσυνο στη μνήμη της ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ ΙΩ. ΧΑΜΗΛΟΥ (Κρίκενας).

— Στις 11.6.89 Γτελέστηκε στην Αγία Ελεούσα Αγίας Βαρβάρας, 40νήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ.

— Στις 23.7.89 τελέστηκε στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής, ετήσιο μνημόσυνο της ΜΑΡΙΑΣ ΙΩ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Χαμηλομαρίας).

— Στις 24.9.89 τελέστηκε στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής ετήσιο μνημόσυνο του ΧΡΗΣΤΟΥ Κ. ΤΟΥΜΠΑ.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τους σκεπάζει.

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Επιμέλεια ύλης:

ΦΙΛΙΤΣΑ ΑΛΕΞΙΟΥ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

(Γερανίου 7, Αθήνα)

ΑΝΑΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ

Από καιρό λογάριάζα ν' ανέβω στην κορφή της Γκιώνας, κι όλο το ανέβαλα. Τι διάολο, μούλεγαν μερικοί, νάσαι Κουκουβιστιανός και να μην έχεις ανέβει ποτέ στην «Πυραμίδα»; Είναι ντροπή σου. Εδώ γι' αυτόν τον σκοπό άλλοι έρχονται από τα πέρατα του κόσμου. 'Ασ' τους να λένε, έλεγα μέσα μου. Μια τέτοια δοκιμασία για σένα τον ηλικιωμένο είναι ριψοκίνδυνη. Ωστόσο το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουλίου παρασυρμένος από δύο φίλους μου Καστελλιιώτες να ανέβουμε στο βουνό να μαζέψουμε λίγο τσάι, πήρα την ηρωική απόφαση και τους ακολούθησα. Στάθηκα τυχερός διότι οι δύο συνοδοιπόροι μου, αν και ξενοχωρίτες, γνώριζαν καλύτερα από μένα τα μονοπάτια.

Ήμουν αέθιος ακόμα όταν είχα επισκεφθεί την τελευταία φορά τα ορεινά λειβάδια μας. Φορτωμένος αναμνήσεις από τα παιδικά μου χρόνια, αντάμα με τους φίλους μου πήραμε τον ανήφορο. Όταν φτάσαμε στην μαγευτική «Τράκα» με τα αιωνόβια έλατα άρχισε να ροδίζει η Ανατολή. Στο ειδυλλιακό εκείνο περιβάλλον καθήσαμε λιγάκι ν' απολαύσουμε το όρσερό, μυρωμένο από τους λόγγους, αεράκι της ζωοδότρας φύσης. Αφού όρσεισαμε τα πρόσωπά μας στην κρουσταλλένια βρύση ανηφορίσαμε προς το «Μακρυλάκωμα». Το θέαμα που αντικρύσαμε στο άλλοτε καταπράσινο αυτό λειβάδι του χωριού μας ήταν αποκαρδιωτικό. Εκεί συντελείται από την μεταλλευτική εταιρεία το πιο ολέθριο για την κοινότητά μας έργο. Ενώ άλλοι θεσαυρίζουν από το πολύτιμο μετάλλευμα που βγαίνει από τα σπλάχνα της γης μας το χωριό μας μέρα με την ημέρα γίνεται όλο και πιο φτωχό. Τα βοσκοτόπια μας που ξεκαλοκαίριαζαν τα γιδοπρόβατα του χωριού μας οργώθηκαν στην κυριολεξία από τις μπουλντόζες του Σκαλιστήρι. Ζοφερή και αποπνιχτική η ατμόσφαιρα από την δηλητηριασμένη σκόνη των μεταλλείων. Οι φυσικές ομορφίες του χιλιογδαρμένου από τα εκσκαπτικά μηχανήματα της εταιρείας, ιστορικού βουνού μας βαθμιαία εξαφανίζονται. Είναι γεγονός ότι το χωριό μας εξ αιτίας των μεταλλείων αργοπεθαίνει. Και να σκεφθεί κανείς το αίμα που χύθηκε κατά το παρελθόν για την κυριότητα αυ-

τών των λειβαδιών. Υποστηρίζοντας τα συμφέροντα του χωριού μας θρήκε, προ ετών, τραγικό θάνατο από ξενους καταπατητές ο συγχωριανός μας κτηνοτρόφος Πάνος Κυριάκης. Ζημερα αυτά τα λειβάδια έμειναν στο έλεος του Θεού.

Συγκλονισμένοι και οι τρεις από το καταστρεπτικό, για την Καλοσκοπή, αυτό έργο συνεχίσαμε την ανοδική πορεία μας στις κακοτραχάλες βουνοκορφές για την ανεύρεση τσαγιού. Φτάσαμε στο λειβάδι που βοσκούσαν τ' άλογα του συγχωριανού μας Ζαχαρόγιαννου τα οποία μέσ' το κατακαλόκαιρο από την ξαφνική αλλαγή του καιρού και το δριμύτατο ψύχος που επικράτησε, ψοφησαν όλα.

Ζτη συνέχεια οιασθήκαμε από το «Ιηγαδάκι». Έφερα στο νού μου την περίπτωση σε «παλιότερη» εποχή, ενός τσοπάνη, ο οποίος θέλοντας να όρσει με μέσ' την καψα του καλοκαιριού με το νάμα του Θεούλη μας, μη έχοντας άλλο μέσο να φτάσει το κρυφο νεράκι που βρισκόταν βαθύτερα από την επιφάνεια της γης, αναγκάστηκε να γεμίσει το τσαρούχι που φορούσε και να το φέρει ως τα διψασμένα χείλη του.

Περνώντας από το «Διάσελο» σταθήκαμε για λίγο στο «Δοκίμι» και περιεργαστήκαμε τη θαριά εκείνη στρογγυλή πέτρα που δοκίμαζαν τις δυνάμεις τους τα παλληκάρια που περνούσαν από κει. Στάθηκε όμως αδύνατο να μάθω το ιστορικό της.

Αντικρύζοντας το απέραντο εκείνο καταπράσινο λειβάδι του «Διάσελου» το οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ιστορική πορεία του χωριού μας έννοιωσα χαρά και αγαλλίαση.

Υπενθυμίζω ότι το «Δάσελο» κατά το παρελθόν αποτέλεσε το μήλο της έριδος ανάμεσα στους Κουκουβιστιανούς και τους Σεγδιτσιώτες. Η διαμάχη εκείνη για τα κυριαρχικά δικαιώματα κατέληξε, όπως έγραψε παλιότερα στο φύλλο μας ο αείμνηστος Γεώργιος Τ. Κόλλιας, στα Τουρκικά δικαστήρια με αποτέλεσμα να δικαιωθεί η Κουκουβίστα (αυτό συνέβη τον 18ο αιώνα). Θυμήθηκα κατηγορίζοντας στο απέραντο αυτό λειβάδι τις κατοχικές περιπέτειες και τις ρίψεις των πυρομαχικών, και εκρηκτικών υλών για τα σαμποτάζ, από τα συμμαχικά αεροπλάνα. Σεγδιτσιώτες φυγόδικοι θρήκαν ένα απ' αυτά τα δέματα. Την εκρηκτική ύλη που περιείχαν την εξέλαβαν ως

Παλιές φωτογραφίες

Παρακαλούμε όσους χωριανούς διαθέτουν παλιές ενδιαφέρουσες φωτογραφίες απ' τη ζωή του χωριού, να μας στείλουν μερικές για δημοσίευση στην εφημερίδα μας, αφού σημειώσουν κάπου με τη σειρά τα εικονιζόμενα πρόσωπα, χρονολογία, τόπο καθώς και το τηλέφωνό τους, για να τους επιστραφούν σε άριστη κατάσταση, αμέσως μετά τη δημοσίευσή τους.

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

μανταλάτο και άρχισαν να την μασουλάνε. Ξτάθηκαν όμως τυχεροί γιατί τους πρόλαβε ο Άρης με την παρέα του και τους γλίτωσε από βέβαιο θάνατο.

Στο Διάσελο βρίσκεται και μια θρυσούλα με γάργαρο νερό. Λόγω της φυσικής της ιδιομορφίας οι κτηνοτρόφοι παλιότερα της έδωσαν, σύμφωνα με το σχήμα της, ανάλογη ονομασία η οποία ερεθίζει εις το έπακρον το ανδρικό στοιχείο. Προκατειλημένος ο διαβάτης σκύβοντας να δροσιστεί στην προκλητική θρυσούλα φέρνει στο νού του παλιές νεανικές «αμαρτίες του».

Κατόπιν ανέβηκα με τους φίλους μου στη φημισμένη για τα «ξωτικά» της «Νεραϊδόλακκα» (ταράτσα του πανύψηλου βουνού). Εκεί, κατά τους παλιότερους, έβγαιναν τα μεσάνυχτα ολόγυμνες νεράιδες με νταούλια και πίπιζες κι έστηναν χορό. Σ' αυτό το επιβλητικό τοπίο έχει τα λημέρια του και το περίφημο «λιαράκι», φόβος και τρόμος των κτηνοτρόφων της παλιάς, φυσικά, εκείνης εποχής, (προφορική παράδοση).

Αφήνοντας πίσω μας τη μυθική «νεραϊδόλακκα» και τους αετούς που γυρόφερναν απειλητικά πάνω από τα κεφάλια μας, πήραμε τον ανήφορο προς την κορφή της Γκιώνας. Επίπονη και κοπιαστική η ανάβαση για την περήφανη «Πυραμίδα». Ενώ οι δύο φίλοι μου ανηφόριζαν τραγουδώντας, εγώ κοντανάσαινα.

Το οδοιπορικό εκείνο άξιζε τον κόπο. Έμεινα καταγοητευμένος αλλά και πολύ ευχαριστημένος πούφτασα έως εκεί.

Η θέα από την «Πυραμίδα» την κορφή του ψηλότερου βουνού της Στερεάς (υψ. 2.512 μ.) είναι μαγευτική. Θα μου μείνει αλησμόνητη. Αισθάνθηκα μια πρωτόγνωρη χαρά αλλά και δέος συνάμα. Παρ' όλη την καλοκαιριάτικη κάψα το τσουχτερό αεράκι ήταν διαπεραστικό. Στ' ανήλιαγα φαράγγια του βουνού φαινονταν τάλειωτα χιόνια, τα οποία παραμένουν άφθαρτα, παρ' όλες τις ζέστες, ώσπου να πέσουν τα επόμενα. «Για να απολαύσεις καλύτερα τον απέραντο ορίζοντα που απλώνεται μπροστά σου πρέπει να έχεις κιάλια και να είσαι εκεί προτού ανατείλει ο ήλιος». Αυτή

τη σοφή συμβουλή μου έδωσαν εκείνοι που είχαν κάποια εμπειρία. Δυστυχώς εγώ δεν κατάφερα ν' ακολουθήσω τις πολύτιμες οδηγίες τους. Συνεπαρμένος από την εντυπωσιακή εκείνη ομορφιά της άγριας φύσης πήρα τον κατήφορο μαζί με τους δύο φίλους μου προς τα λειβάδια του χωριού μας.

Στην Επιστροφή μας συμφωνήσαμε να μην περάσουμε από τα μεταλλεία. Δεν ήθελα να αντικρύσω πάλι το φοβερό ξεκοίλιασμα που γίνεται στο ιστορικό βουνό μας.

Ροβολώντας στον «Γεροντόβραχο» συναντήσαμε δύο τσοπανόπουλα που αγνάντευαν με δέος στο χείλος των απόκρημνων βράχων. Κι ενώ οι δύο φίλοι μου ερευνούσαν ακόμα τον τόπο για λίγο τσάι εγώ, διακατεχόμενος από φόβο και περιέργεια να ιδώ από κοντά τι κοιτάζουν οι δύο νεαροί, πλησίασα στο χείλος του γκρεμού. Ανατρίχιασα στη θέα του ανυπολόγιστου εκείνου βάθους της αβύσσου. Ένα σμήνος από όρνια γυρόφερνε πάνω από το πτώμα ενός τράγου, ο οποίος όπως με πληροφόρησαν τα δύο παιδιά, έπεσε στο κενό την ώρα που βοσκούσε.

Όταν ο ήλιος κάθισε στη ράχη του βουνού πήραμε τον κατήφορο. Στο δρόμο μας ανταμώσαμε έναν ανοιχτόκαρδο τσέλιγγα, ο οποίος μας φιλοξένησε στη στρούγγα του. Γευθήκαμε, όπως είμαστε ξελιγωμένοι, το θαυμάσιο χιονόγαλο και την ολόπαχη γισούρη του. Ας είναι καλά ο λεβέντης εκείνος κτηνοτρόφος με την μεγάλη στάνη του.

Κατατσακισμένος από την εικοσιτετράωρη πορεία επέστρεψα τα μεσάνυχτα στο σπίτι μου κρατώντας μερικά ματσάκια τσάι, αρκετό για να περάσω το χειμώνα.

Φ. Λ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ο εκλεκτός συμπατριώτης μας ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ, έπειτα από παραμονή του στην Ελλάδα δύο και πλέον μηνών ανεχώρησε στις 9.10.89, μετά της συζύγου του, δια την Αμερικήν.

Ο αξιέπαινος ως άνω συγχωριανός μας είναι ένας από τους πιο πολύτιμους συμπατριώτες μας. Εφέτος ενίσχυσε πάλι το Σύνδεσμά μας με 100 δολάρια. Για την ευγενική του αυτή προσφορά τον ευχαριστούμε.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

Η ΦΟΙΒΗ Ε. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ (κόρη της Ελένης Χ. Μαλεβίση) και η ΣΟΦΙΑ ΣΠ. ΒΑΓΙΑ - ΔΗΜΟΥ (νύφη Παναγιούς Ιω. Λευκαδίτη) επέτυχαν, και στη συνέχεια διορίστηκαν, Συμβολαιογράφοι στην Αθήνα.

Ειλικρινά χαιρόμαστε και τις συγχαίρουμε για την πρόδοό τους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε χειρόγραφο, που στέλνετε για δημοσίευση, να είναι καθαρογραμμένο (αν είναι δυνατό στη γραφομηχανή) και ΣΤΗ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΧΑΡΤΙΟΥ. Έτσι, διευκολύνεται ο τυπογράφος και ο διορθωτής των κειμένων και δεν γίνονται λάθη. Κείμενα κακογραμμένα δεν θα δημοσιεύονται.

ΟΣΟΙ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ – ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

251 Γεωργίου Κώστας Ν. (Πάτρα)	5.000	278 Χαμηλός Δημήτριος Γ. (Λαμία)	5.000
252 Παπαδάκης Ευάγγελος	1.000	279 Θεοχάρης Γεώργιος Δ. (στη μνήμη συζύγου του Ελένης και εγγονού του Άγγελου Σίμου)	2.000
253 Λίτσος Κώστας Γ.	1.000	280 Πλατανιάς Αλέκος Γ. (Καλοσκοπή)	1.000
254 Μπουρτζάλας Ηλίας (Λαμία)	1.000	281 Ραπτοπούλου Ξανθή Θ. (στη μνήμη του συζύγου της Θεμιστοκλή)	2.000
256 Βλάχου Μαρία Π. (στη μνήμη του συζύγου της)	2.000	282 Αχλαδάς Ζήσης και Γεωργία (στη μνήμη του αδελφού τους Αθανάσιου Μαλιδίτη)	2.000
257 Μαλιδίτης Χρήστος Ιω.	3.000	283 Ματθαίου Αλέκος και Μαρία (στη μνήμη του αδελφού τους Αθανάσιου Μαλιδίτη)	2.000
258 Σκουρτιάς Ευθύμιος Α. (Θεσσαλονίκη)	2.000	284 Κωστόπουλος Γεώργιος Ι. (Λαμία)	1.000
259 Κατσαρέλη Μαρία Ηρ. (στη μνήμη συζύγου, μητέρας και Δημητρίου και Νίτσας Κόλλια)	5.000	286 Κουφός Ιωάννης Γ. (Καλοσκοπή, στη μνήμη Ιωάννη Χαμηλού)	1.000
260 Κουτσουβέλης Πέτρος Α. (για ενίσχυση λειτουργίας του αντλιοστασίου του χωριού)	30.000	287 Δανιήλ Ανδρέας Γ. (Καλοσκοπή, στη μνήμη της μητέρας του Κωσταντίας)	1.000
261 Μώρης Ευθύμιος Π.	1.000	288 Μαλιδίτη Ελένη Αθ. (στη μνήμη του συζύγου της Αθανάσιου)	2.000
262 Παπαγεωργίου Βασιλική Ευθ. (στη μνήμη συζύγου της Ευθυμίου και πεθεράς της Μαρίας)	3.000	289 Μπουκουβάλας Ιωάννης Δ. (στη μνήμη Αθανάσιου Μαλιδίτη)	2.000
263 Πλατανιάς Γεώργιος και Παναγιώτα (στη μνήμη του αδελφού τους Χρήστου Κωστόπου)	5.000	290 Μπουκουβάλα Κωνσταντίνα Ιω. (στη μνήμη του αδελφού της Αθανάσιου Μαλιδίτη)	2.000
264 Κωστόπου Ελένη Αθ. (στη μνήμη αδελφού της Χρήστου)	5.000	291 Φίκα Ελένη (στη μνήμη του αδελφού της Αθανάσιου Μαλιδίτη)	3.000
265 Τσιριμώνας Λάκης και Μαίρη (στη μνήμη του θείου τους Χρήστου Κωστόπου)	5.000	292 Μπουκουβάλας Δήμος Ιω. (στη μνήμη του θείου του Αθανάσιου Μαλιδίτη)	1.000
266 Δανιήλ Αικατερίνη Ηλ. (στη μνήμη του πατέρα της Ηλία και πεθερού της Μενέλαου Πολυχρονίδη)	5.000	293 Δεστούνη Αλεξάνδρα (Καναδάς)	6.825
267 Αποστολόπουλος Γεώρ. Ι. (Καλοσκοπή)	2.000	294 Λευκαδίτης Δημήτριος Γ.	1.000
268 Αναγνωστοπούλου Τασία Δ. (Κόρινθος)	1.000	295 Μαντζός Αθανάσιος Γ.	2.000
269 Κατσανιώτης Κώστας Ν. (καταβλήθηκαν από τον ίδιο δύο ημέρες προ του θανάτου του για συνδρομή)	2.000	296 Αντωνίου Αθανάσιος Φ.	1.500
270 Μαλιδίτης Ευθύμιος Δ. (Λαμία)	2.000	297 Τούμπα Βασιλική Κ. (στη μνήμη των πεθερικών της Γεωργίου και Ζωής)	1.000
271 Καρυωτάκης Μιχαήλ Χ. (Λειβαδιά)	5.000	298 Σταματούκος Γεώργιος Σπ.	1.000
272 Τσίγας Ιωάννης Ευ.	2.000	299 Τούμπας Κώστας Ε. (Θεσσαλονίκη)	1.000
273 Σκούρας Χαράλαμπος (Σερβία)	1.000	300 Καλατζή Ελένη Ιω. (στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη)	1.000
274 Μούκας Κυριάκος (εγγραφή - συνδρομή)	1.000	301 Παπακώστα Φοίβη Ε.	2.000
275 Μπουκουβάλας Ευθύμιος Γ.	2.000	302 Παπακώστα Ελένη Ε. (στη μνήμη του πατέρα της Χαράλαμπου Μαλεβίτη)	1.000
276 Χαμηλός Κώστας Ι. (Καστέλια, στη μνήμη Αθανάσιου Μαλιδίτη)	2.000	303 Καραβάς Ιωάννης και Αικατερίνη	5.000
277 Χαμηλού Γαρυφαλλιά Θ. (στη μνήμη συζύγου της)	1.000	304 Κυρίτης Ιωάννης Δ. (Αλεξανδρούπολη, στη μνήμη γονέων του και νύφης του Άννας)	4.000
		305 Αυγερινός Κώστας Ν. (Λιβαδειά)	2.000
		306 Αλεξίου Παναγιώτης Ιω. (Λαμία)	1.000
		307 Αλεξίου Δήμος Ιω.	1.000
		308 Αλεξίου Φιλίτσα Δ.	1.000

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ ΑΕΓΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ

Αριστοτέλους 89, Πλ. Βικτωρίας

Τηλέφωνα:

Γραφείου: 88.32.291

Οικίας: 77.09.054

ΨΗΣΤΑΡΙΑ «Η ΓΩΝΙΑ»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Κ. ΤΣΙΓΑ

Αγίας Βαρβάρας 32, Αργυρούπολη

Σας περιμένουμε:

Από τις 5 μ.μ. έως τις 2 μετά τα μεσάνυχτα

Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Συνοπτικά θα δώσω μια περιγραφή για την ανεξαρτησία της γυναίκας απ' την πατρική και συζυγική εξουσία.

Οι επαναστάσεις που γίναν στο παρελθόν όπως η Ρωσική το 1905 υπό την ηγεσία του Λένιν, η Οκτωβριανή το 1917 υπό την ηγεσία του Λένιν και Στάλιν, και στη Γερμανία η Νοεμβριανή το 1918 υπό την ηγεσία του Καρλ Λίμπκνεχτ και της Ρόζας Λούξεμπουργκ, κατακτήσαν πολλά δικαιώματα για τον άνθρωπο καθιέρωσαν το οκτάωρο εργασίας, το μεγαλύτερο ευεργέτημα για τους εργαζόμενους και την λήψη κ.ά. πολλών εργατικών μέτρων.

Η γυναίκα όμως στον τομέα της εργασίας όπου η εξάρτησή της ήταν απ' το κράτος παρόλον που είχε ίση αμοιβή με τον άντρα, θα είχε κάποια δικαιώματα σαν εργαζόμενο άτομο· αν όμως εργαζόταν στο οικογενειακό περιβάλλον 15-16 ώρες το 24ωρο, δεν είχε καμιά αναγνώριση απ' τους γονείς και τον σύζυγο και εργαζόταν χωρίς καμιά κοινωνική ασφάλεια;

Αν ήθελαν οι γονείς θα της έδιναν κάτι απ' την εργασία της απ' τον ίδιο το μόχθο της αλλιώς ξαναδούλευε όλη της τη ζωή, χωρίς να έχει κάτι απ' τους κόπους της προηγούμενης εργασίας της, έπρεπε να αρχίσει πάλι από την αρχή να δουλεύει.

Αλλά ο άνθρωπος έχει ορισμένα όρια αντοχής δυνάμεων.

Δυστυχώς η γυναίκα δεν μπορούσε να συνειδητοποιήσει ότι είχε να αντιμετωπίσει και άλλες εξουσίες χειρότερες απ' την κρατική, την πατρική και συζυγική. Όπως λέει και ο Αριστοτέλης στο βιβλίο του «Πολιτικά» 'Όχι δεν πρέπει να έχουμε βασιλιά... Γιατί; θα επηρεαστεί η οικογένεια και θα γίνουν δυνάστες ο πατέρας και ο σύζυγος.

Η γυναίκα ιδιαίτερα όταν είναι πολύ νέα, όση μόρφωση και ευφυΐα να έχει δεν έχει την ωριμότητα και τις εμπειρίες της ζωής να αντιμετωπίσει τον εξουσιαστή πατέρα ή σύζυγο. Τουλάχιστον ως τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο είχαν δίκιο οι γυναίκες, που τα απόδιδαν όλα στην τύχη. Γιατί αν είχε καλούς γονείς και σύζυγο θα είχε ανθρώπινη μεταχείριση αλλιώς η ζωή της γυναίκας θα ήταν «δουλεία».

Αν ήθελαν οι γονείς θα έστελναν τη γυναίκα ακόμα και στο δημοτικό σχολείο, παρόλο που η στοιχειώδης εκπαίδευση στη χώρα μας, είχε καθιερωθεί με νόμο το 1911 απ' τον Ελευθέριο Βενιζέλο και οι γονείς είχαν νομική υποχρέωση, να στείλουν τα παιδιά τους στο δημοτικό σχολείο.

Πάντως απ' τις παρατηρήσεις που έχω κάνει και τις προσωπικές μου εμπειρίες βλέπω ότι στις μικρές πόλεις και στα χωριά, περνούσαν οι παραδόσεις από γενιά σε γενιά φέρνοντας τις εμπειρίες της ζωής και λειτουργούσαν οι άγραφοι νόμοι.

Οι άνθρωποι είχαν μεγαλύτερη επικοινωνία μεταξύ τους, τα κορίτσια είχαν το θάρρος να διεκδικήσουν το δίκιο τους; Και θα ζητούσαν ένα συγγενή ή ένα συνάνθρωπό τους να τις υπερασπιστεί αν είχαν ανάγκη.

Στις μεγάλες πόλεις όμως που είναι πιο απομονωμένοι οι άνθρωποι και έχουν την λεγόμενη αξιοπρέπεια, και να ήξερε η γυναίκα πως υπάρχει οικογενειακό δίκιο καθιερωμένο απ' το κράτος, δεν θα είχε το θάρρος να πάει στα δικαστήρια να διεκδικήσει το δίκιο της

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ - ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

γιατί; Θα χαρακτηριζόταν σαν «κακιά» και «γλωσσού» απ' την κοινωνία και τους γονείς και έτσι υπέκυπτε στη μοίρα της.

Βέβαια όπως μας πληροφορεί ο Όμηρος, η προσπάθεια της γυναίκας για την ανεξαρτησία της απ' την πατρική και συζυγική εξουσία όπως φαίνεται ανάγεται στη μυθική εποχή.

Βλέπουμε ως τις μέρες μας επιβιώνει το αρχαίο έθιμο στη Μακεδονία, που οι γυναίκες έστω και για μια μέρα το χρόνο, αγανακτισμένες απ' τις καθημερινές δουλειές του νοικοκυριού, αφήνουν τους άντρες να ασχοληθούν με το νοικοκυριό και τα παιδιά κι αυτές πηγαίνουν στα καφενεία. Και όλα αυτά επειδή η γυναίκα απ' την εποχή που ανακαλύφθηκε η φωτιά και έπρεπε να μαγειρεύει, και τον άντρα βοηθούσε στην εξοικονόμηση της τροφής, μα ήθελε τουλάχιστον και ένα 7ωρο για τις δουλειές του σπιτιού, και την εξυπηρέτηση των μελών της οικογένειας. Ο άντρας ελάχιστα αναγνώριζε τις υπηρεσίες της αυτές. Μα εδώ μπορώ να πω πως έχουν και δίκιο οι άντρες, γιατί οι δουλειές της νοικοκυράς δεν φαίνονται.

Ο Ηρόδοτος στα ταξίδια του παρατηρεί, ότι προκειμένου να παντρευόταν ένας άντρας το κορίτσι το αγόραζε απ' τους γονείς του, και το κύριο χαρακτηριστικό, που έπρεπε να έχει το «δόλιο» ήταν να είναι πολύ εργατικό, έτσι πουλιόταν ακριβώτερα.

Οι αρχαίες θρησκείες και οι κοινωνικοί θεσμοί επέβαλαν στη γυναίκα την πιο απάνθρωπη τυραννία. Η χριστιανική θρησκεία απελευθέρωσε κάπως τη γυναίκα απ' αυτή τη σκληρή τυραννία, αλλά και πάλι της επέβαλε να υποτάσσεται στον άντρα, όπως και ο άντρας θέβαια να αγαπά και να σέβεται τη γυναίκα του.

Σήμερα η γυναίκα με την μόρφωση και την εργασία της βγήκε απ' την μειονεκτική θέση που ήταν, απελευθερώθηκε, απέκτησε πρωτοβουλία και ελευθερία λόγου, και με τη γνώση και το επιχείρημα μπορεί μόνη της να υπερασπιστεί τον εαυτό της.

**Προσφορές
υπέρ του Αθλητικού Ομίλου
για την αποπεράτωση του γηπέδου**

— Μπουκουβάλας Ιωάννης	1.000
— Λεβέντης Κώστας	1.000
— Κυριαζή Αικατερίνη Γ. (Χαρατσή)	5.000
— Αντωνίου Αθανάσιος Φωτ.	500
— Ραπτόπουλος Γεώργιος Γ.	1.000
— Χρηστίδης Παναγιώτης Χαρ.	5.000
— Σίμος Αλέκος Αγγ.	5.000
— Τούμπα Γιαννίτσα Αθ.	1.000
— Ραπτόπουλος Αθανάσιος	1.000
— Ραπτόπουλος Γεώργιος Ι.	5.000
— Λίτσος Κώστας Γ.	1.000
— Χαραλαμπίδης Βασίλειος	1.000
— Δρόλλιας Γεώργιος	1.000
— Μαντάς Παναγιώτης Ι.	1.000
— Ράπτης Ευστάθιος —	1.000
— Βασιλείου Ευθυμία	1.000
— Τσούτσουρας Γεώργιος	1.000
— Δανιήλ Γεώργιος	1.000
— Κυριαζής Κώστας	1.000
— Σταθοπούλου Ευθυμία	2.000
— Δανιήλ Νικόλαος Δημ.	1.000
— Δανιήλ Κώστας Δημ.	3.000
— Δανιήλ Γιάννης Μαργ.	1.000
— Γεωργίου Πολύκαρπος	1.000
— Κυριαζής Γεώργιος Κ.	1.000
— Κυριαζή Γιούλα Γ.	2.000
— Σεφερλής Νίκος	1.000
— Ματθαίου Ευάγγελος Αλ.	1.000
— Σίμου Μαρία Αγγελή	1.000

Και έτσι σιγά - σιγά εξασθένησε και το αίσθημα της κυριαρχίας στον σύζυγο και στον πατέρα.

Ο άντρας ήταν αρχηγός της οικογένειας κυρίως στις γεωργικές κοινωνίες. Τώρα με την ανάπτυξη του πολιτισμού και της βιομηχανίας η οικογένεια έχασε την παραδοσιακή της δομή, και πρέπει να υπάρχει κοινή συνεννόηση για την αντιμετώπιση των προβλημάτων στις απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής, και αν υπάρχουν και παιδιά στο ζευγάρι, τότε ο ρόλος των γονέων στην εποχή μας είναι πολύ δύσκολος.

Να δώσουμε απόλυτη ανεξαρτησία στους νέους; Δεν μπορούμε βέβαια να παραβλέψουμε και την εξέλιξη των πραγμάτων, και θα δώσουμε ανεξαρτησία στα παιδιά μας μα σε λογικά πλαίσια, ώστε να μην παρασυρθούν και κάνουν κακή χρήση της ανεξαρτησίας τους.

Οι νέοι ενώ σήμερα απολαμβάνουν όλα τα αγαθά του πολιτισμού, μπορεί να παρασυρθούν και να υπερβούν τα όρια της επιτρεπτής ανεξαρτησίας τους. Βέβαια καλά θα είναι να συμβουλευούνται και τους γονείς σε ορισμένα προβλήματά τους, γιατί δεν έχουν την ωριμότητα, να ξεχωρίζουν πάντα και να κρίνουν την αιτία απ' το αποτέλεσμα.

— Βλάχος Παναγιώτης Ευ.	5.000
— Χαμηλός Απόστολος Ιω.	5.000
— Αυγερινός Νίκος Χαρ.	1.000
— Αχλαδάς Λάμπρος Ιω.	1.000
— Κυρίτσης Παναγιώτης Νικ.	1.000
— Νάκου Ασημά	1.000
— Βλάχος Νικόλαος Ιω.	1.000
— Γρηγορόπουλος Βασίλειος	1.000
— Καλόγηρος Αργύρης Ιω.	10.000
— Δανιήλ Αικατερίνη Ηλ.	5.000
— Απεστολόπουλος Ιω.Γεώργιος	2.000
— Χαμηλός Φώτιος	500
200 Βασιλείου Ιωάννης	5.000
201 Χαμηλός Ιωάννης Γ.	1.000
202 Δανιήλ Νικόλαος Δ.	5.000
203 Χαμηλός Δημήτριος Γ.	2.000
204 Δανιήλ Γεώργιος Δ.	1.000
205 Βλάχος Κωνσταντίνος Π.	10.000
206 Μώρη Αφροδίτη Ν.	1.000
207 Πεδάρας Τριαντάφυλλος Δ.	5.000
208 Καλατζή Ελένη	1.000
209 Αντωνίου Δημήτριος	1.000
210 Τσόχλας Τριαντ.	3.000
211 Κυρίτσης Δημήτριος	1.000
212 Κωστούρας Λάμπρος	1.000
213 Τσιρώνης Δημήτριος	1.000
214 Πριόβολος Γεώργιος	1.000
215 Καίλη Ευαγγελία	1.000
216 Αλεξίου Δήμος	1.000
217 Ράπτης Δημήτριος Ε.	1.000
218 Ράπτης Ιωάννης Ε.	1.000
219 Μώρης Γεώργιος Κ.	500
220 Αντωνίου Νίκος Κ.	5.000
221 Αχλαδάς Λάμπρος Ζ.	1.000
222 Αχλαδάς Ζήσης	1.000
223 Σκεπετάρης Παν.	2.000
220 Μαντζού Γεωργία	1.000
225 Θεοχάρης Γεώργιος	1.000
226 Λευκαδίτης Γεώργιος	1.000
227 Κωστούρος Γεώργιος Χ.	1.000
228 Κωστούρου Γιάννα Γ.	1.000
229 Τούμπας Σπύρος	500
230 Θεοχάρης Κωνσταντίνος	2.000
231 Καραντάσιου Έφη	2.000
232 Θεοχάρης Δημήτριος Γ.	3.000
233 Ποδάρας Τριαντάφυλλος Ι.	50
234 Αυγερινός Αναστάσιος	1.000
235 Πολατσίδα Χρ.	1.000
236 Κελλύρης Ευθύμιος	1.000
237 Γεωργίου Νίκος	1.000
238 Φίκα Ελένη	1.000
239 Σκούφος Παναγιώτης	1.000
240 Σαριτζόγλου Φάνης	2.000

ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΗ ΧΑΜΗΛΟΥ

Ανδριανουπόλεως 30 — Τηλ.: 51.31.359

Κο λ ω ν ό ς

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΛΟΓΩ ελλείψεως επιθατών δεν έβαλε ο Σύνδεσμος πούλμαν από την Αθήνα για την Αγία Τριάδα.

Ναυλώθηκε όμως από τον Σύνδεσμό μας, με την φροντίδα του αντιπροέδρου Δημ. Ν. Κυρίτση, το λεωφορείο του Κων. Τούμπα για την εκτέλεση ενός δρομολογίου από την πλατεία του χωριού μας έως την Αγία Τριάδα για την εξυπηρέτηση των προσκυνητών που δεν διέθεταν Ι.Χ.

ΓΙΑ τα δύο πέτρινα γεφύρια του χωριού μας τα οποία χαροπαλεύουν, εκείνο στο Μ. Ρέμα και το άλλο στου Καραγιώργου το μύλο κανέννας ακόμα δεν συγκινήθηκε να βοηθήσει δια την συντήρησή τους. Και τα δύο εν λόγω γεφύρια για πολλές δεκαετίες εξυπηρέτησαν τους προγόνους μας. Εκείνο όμως στο Μ. Ρέμα για το οποίο ενδιαφέρθηκε και ο συγχωριανός μας κ. Φ. Τριανταφύλλου αποτελεί πράγματι μνημείο αρχιτεκτονικής και τεχνικής του περασμένου αιώνα. Και τα δύο παραπάνω γεφύρια μπήκαν στο περιθώριο διότι σταμάτησε προ πολλού η λειτουργικότητά τους. Αυτά όμως στέκονται όρθια εκεί μάρτυρες της λαϊκής κληρονομιάς και πολιτιστικής ταυτότητας του τόπου μας. Πόσο όμως θα αντέξουν ακόμα; Έχει ήδη αρχίσει η αντίστροφη μέτρησή τους. Τόσο οι φυσικοί τους αντίπαλοι (βροχές, χιόνια, ορμητικά νερά των χειμάρων), όσο και η αδυναμία (καλύτερα η αδιαφορία), των αρμοδίων φορέων στη λείψη ουσιαστικών μέτρων για την διατήρησή τους ως ιστορικών μνημείων, τα κάνει να χαροπαλεύουν.

ΦΕΤΟΣ έκλεισαν 45 χρόνια από την οπισθοχώρηση των Γερμανών. Οι Ναζήδες παρέμειναν στην Ελλάδα 3 1)2 χρόνια σπέρνοντας τον όλεθρο και την καταστροφή. Εγκαταλείποντας τη χώρα μας, ο πιο θάρσαρος εχθρός που γνώρισε ο τόπος μας, άφησε πίσω του αμέτρητους τάφους, στάχτες και ερείπια. Φεύγοντας τους ακολούθησαν οι κατάρες και τα αναθήματα των χιλιάδων απορραφισμένων οικογενειών από τις δολοφονίες και τις εκτελέσεις των Ελλήνων πατριωτών τις οποίες έκαναν κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην πατρίδα μας. Ο Βασίλης Ρώτας αφιερώνοντας μερικούς στίχους, σε αγωνίστρια που είχε εκτελεσθεί, σ' έναν απ' αυτούς, γράφει:

«Κι αν σε ρωτήσει η μάνα μου,
και πουν η θυγατέρα μου;
Κάθεται στην όμορφη πλαγιά
και τραγουδάει τη λευτεριά...»

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΜΕ στους συγχωριανούς μας ότι: τον ερχόμενο Γενάρη θα έχουμε αρχαιρεσίες για την εκλογή νέων ικανών στελεχών. Εκείνοι που ενδιαφέρονται για την «αναβάθμιση» του Συνδέσμου μας, την οποίαν διαρκώς επισημαίνουν, καθώς και για την βελτίωση της ύλης του δελτίου μας ας διαθέσουν, αφού τόσο επιθυμούν ανάλογο χρόνο να καταπιαστούν με τα χρονίζοντα προβλήματά του. Περιμένουμε λοιπόν τους δραστήριους όσο και καταξιωμένους αυτούς συμπολίτες μας να αναλάβουν εκείνοι τον Σύνδεσμο τους οποίους, αν το θελήσουν, θα βοηθήσουμε ειλικρινώς όσο μπορούμε να επιτύχουν τους στόχους τους.

ΝΕΡΟΦΥΛΑΚΑΣ πάλι φέτος ήταν ο Θανάσης Δ. Μώρης (Καρφής). Ο λεβεντόγερος αυτός, αεικίνητος και θαλερός, παρόλα τα χρονάκια του ανέλαβε την ευθύνη για το πότισμα των λαχανόκηπων και των αγροκτημάτων. Τα καθήκοντα του υδρονομέα τα εκτελούσε με θρησκευτική ευλάβεια. Η διανομή του νερού σε «καταπότια» γινόταν όσο το δυνατό δίκαιη και αμερόληπτη.

Θανάση σου ευχόμαστε να είσαι πάντα ακμαίος και γελαστός και να δίνεις με την πληθωρική παρουσία σου ζωή στο εγκαταλειμμένο από νέους χωριό μας.

ΚΑΤΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΕΝΟΙ έμειναν οι χωριανοί μας από τη θαυμάσια εκείνη εκδρομή που έκαναν στις 7 Αυγούστου στον Όσιο Λουκά. Θα διηγούνται για πολλά χρόνια τα όσα είδαν τα μάτια τους στο επιβλητικό αυτό μοναστήρι με την καλλιτεχνική διακόσμηση.

Η μονή του Όσιου Λουκά βρίσκεται κοντά στην Κοινότητα Στειρίου, στους πρόποδες του Ελικώνα. Είναι αντίγραφο, σε μικρότερες διαστάσεις της Αγια-Σοφιάς.

Ο Όσιος Λουκάς είναι κτισμένος μέσα σε καταπράσινο περιβάλλον. Το εσωτερικό του μεγαλοπρεπέστατου ιερού ναού είναι διακοσμημένο από διακεκριμένους τεχνίτες με υλικά φερμένα από την Κωνσταντινούπολη. Πρόκειται για αριστούργημα βυζαντινής ψηφιδωτής τέχνης. Σύμβολο για την Ορθοδοξία. Το ιστορικό αυτό μοναστήρι αποτελεί, για τον τόπο μας, πόλον έλξεως ντόπιων και ξένων τουριστών. Ο επισκέπτης φεύγει καταγοητευμένος από τις άπειρες ομορφιές του. Τέλος τα μωσαϊκά τα οποία είναι τοποθετημένα επί των θόλων και τόξων, θεωρούνται τα πλέον παλαιά και άρτια των σωζομένων. Ανάμεσα στα σημαντικά αντικείμενα που φυλάσσονται στο σκευοφυλάκιο είναι και τα άμφια και η ποι-

μαντορική ράβδος του εθνομάρτυρα επισκόπου των Σαλώνων Ησαΐα.

Στις 12 Μαρτίου 1821 συνήλθαν στη Μονή του Όσιου Λουκά οι πρόκριτοι της επαρχίας Λιβαδειάς, ο Ταλαντίου Νεόφυτος, ο Επίσκοπος Σαλώνων Ησαΐας και ο αρματολός της Ρούμελης Αθανάσιος Διάκος, σε συνελευση, προκειμένου να ετοιμαστούν για τον μεγάλο ξεσηκωμό του γένους.

ΑΝΑΣΤΑΤΩΘΗΚΑΝ οι Ρουγιώτες στην απόφαση των ιθυνόντων να μην γίνεται, ελλείψει χώρου, ο παραδοσιακός χορός του Δεκαπενταύγουστου στο εξωκλήσι της Παναγιάς. Και με το δίκιο τους οι άνθρωποι. Μια μέρα τον χρόνο γιορτάζει η Μεγαλόχαρη, την οποία στις πιο δύσκολες στιγμές θυμούμαστε και επικαλούμαστε την βοήθειά της. Δε θάπρεπε ν' ακολουθήσουμε το παράδειγμα των προγόνων μας ώστε εκτός της θρησκευτικής να γίνεται και η χορευτική εκδήλωση, όπως γινόταν παλιότερα, στον ιερό χώρο της;

Ύστερα από διαβουλεύσεις και μακράς συζητήσεις των «σοφών» εγκεφάλων αποφασίστηκε: Ο χορός της παραδοσιακής αυτής εορτής να γίνεται την παραμονή στην πλατεία του χωριού και ανήμερα της Παναγιάς στο πλακόστρωτο προαύλιο της.

ΠΡΕΠΕΙ να ομολογήσουμε ότι οι τρεις λάμπες της πλατείας οι οποίες το βράδυ του χορού, από παράλειψη συνεπεία κάποιας θλάθης παρέμειναν σθηστές, δημιούργησαν άσχημες εντυπώσεις στους πανηγυρίζοντες Καλοσκοπίτες. Ευθύνες για την απαράδεκτη αυτή κατάσταση έχουμε αναντίρρητα όλοι μας, και προπαντός εκείνοι που είχαν γνώση αυτής της ανωμαλίας και οι οποίοι από έλλειψη δραστηριότητας αδιαφόρησαν. Δικαιολογημένες λοιπόν οι διαμαρτυρίες των εορταστών αφού, όπως διατείνονται καλοπροαίρετοι φίλοι μας, οι τρεις αυτές λάμπες ήταν κατεστραμμένες από το Πάσχα ακόμα.

ΟΙ θανδαλισμοί δεν έλλειψαν, δυστυχώς, και από το χωριό μας. Στο Σταυρό έσπασαν ένα παγκάκι το οποίο είχε φτιάξει ο Σύνδεσμός μας για να ξεκουράζονται οι περιπατητές. Στην Κακοτράχη στο χώρο των αθλοπαιδιών δεν άφησαν λίθο επί λίθου. Στην Παναγία έκαναν κομμάτια μέχρι τη ρίζα μια λεύκα κοντά δύο μέτρα. Στην πλατεία του χωριού μας έσπασαν τρεις λάμπες. Να ήταν άραγε χωριανά μας αυτά τα παιδιά; Δεν το νομίζω. Κι αφού ήταν ξένα σε καμιά περίπτωση δεν έτυχε να αντιληφθούν οι δικοί μας νέοι την απολίτιστη αυτή πράξη και να τα εμποδίσουν;

Η Κοινότητα έφτιαξε στην Κακοτράχη, ανάμεσα στην δεξαμενή και στην Παιδική Χαρά σκαλιά για να κατεβαίνουμε στο δρόμο. Ο τεχνίτης δεν έλαβε υπ' όψη του την δεξαμενή η οποία ξεχειλίζει, με αποτέλεσμα τα σκαλοπάτια να είναι πάντοτε πλημμυρισμένα σε τρόπο που να είναι αδιάβατα.

Δεν θα έπρεπε κάποιος αρμόδιος να το είχε αυτό προσέξει;

Τη Δευτέρα του Πάσχα, με την συμπλήρωση 45 χρόνων, έγιναν στου «Στέφανο το Λειβάδι», με την συμμετοχή συγχωριανών μας και ξενωχωριτών τα αποκαλυπτήρια του ανεγερθέντος υπό του κ. Νικολάου Π. Ράπτη, μνημείου του εκτελεσθέντος υπό των Γερμανών Βαριανίτη Γιάννη Κοπανέλλου.

Φ. Λ.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Στις 16 Ιουλίου τελέστηκε το μνημόσυνο των 36 αγωνιστών του ΕΛΑΣ που είχαν σκοτωθεί το Γενάρη του 1944 σε ενέδρα των Γερμανών στην Αγία Τριάδα.

Κάθε χρόνο η εκδήλωση αυτή οργανώνεται από τα παραρτήματα Αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης της περιφέρειάς μας.

Από νωρίς ο ιερός χώρος της θυσίας είχε κατακλυσθεί από πλήθος προσκυνητών κυρίως χωριανών μας από παλιούς συναγωνιστές τους, καθώς και συγγενείς των πεσόντων παλληκαριών.

Τους παρευρισκομένους υποδέχθηκε με σύντομη ομιλία του ο πρόεδρος της Κοινότητας Καλοσκοπίης κ. Πολύκαρπος Γεωργίου.

Ακολούθησε τρισάγιο στη μνήμη των θυμάτων. Αφού διαβάστηκε το ιστορικό της μάχης κατόπιν έλαβαν το λόγο ομιλητές, αντιστασιακοί παράγοντες, οι οποίοι αναφέρθηκαν στο σκοπό και το νόημα της θυσίας των Αγωνιστών.

Η τελετή συνεχίστηκε με την κατάθεση στεφανιών στον ιερό χώρο του μνημείου από τους συγγενείς των πεσόντων, φίλους και συναγωνιστές, καθώς και τους εκπροσώπους των Αντιστασιακών Οργανώσεων της περιοχής.

Από τους Καλοσκοπίτες κατέθεσαν στεφάνια ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Πολ. Γεωργίου εκ μέρους της Εθνικής Αντίστασης, ο κ. Κωνσταντίνος Ε. Δανιήλ εκ μέρους του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Αθήνας «Η Αγία Τριάς», ο πρόεδρος Γιάννης Κωστούρος, εκ μέρους του Συλλόγου «Άγιος Γεώργιος» Λαμίας, ο πρόεδρος Γιάννης Γ. Χαμηλός. Στεφάνι επίσης κατέθεσε και ο κ. Νικόλαος Π. Ράπτης.

Αφού έγινε προσκλήτήριο των νεκρών και ακούστηκαν τα ονόματά τους, στη συνέχεια, σύσσωμο το πλήθος των προσκυνητών με μια φωνή απάντησε: «ΑΘΑΝΑΤΟΙ»!

Η συγκινητική αυτή τελετή έκλεισε με το πένθιμο εμβατήριο, καθώς και τον Εθνικό μας Ύμνο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 61.251).

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ — ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Ακτή Μιαούλη 7 - 9 (7ος όροφος) Πειραιάς, (τηλ: 417.2029 — 417.3079).

ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ — Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη, τηλ. 99.25.889, 99.17.845.

ΥΑΛΙΚΑ — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872. β) Κατάστημα ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Συρράκου 20 - 22, Κολωνός.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 47, τηλ. 36.39.475 - 36.39.478.

ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ — Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.

ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ», Σαπφούς 12, Πλ. Κουμουνδούρου.

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Τασοπούλου 7, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 65.93.477 - 63.90.640.

ΕΝΔΥΜΑΤΑ - ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ παιδικά — «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ», Ιωαννίνων 87, Κολωνός, τηλ. 51.39.180 - 51.36.642.

ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ — Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταρόζα και Σταδίου 48 (στοά), τηλ. 32.12.090.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ — ΕΥΘΥΜΙΑ Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ, Λογίστρια, Δημοκρατίας 6, Ζωγράφου. Αναλαμβάνει τήρηση λογιστικών διδλίων Α, Β, Γ, Δ κατηγορίας. Τηλ. 77.08.098.

ΜΑΡΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ - ΞΑΦΑΚΗ — Φυσιοθεραπεύτρια Ν.Δ.Τ. Ειδ.: Εγκεφαλικές παραλύσεις. Οικία: Φαλαγγιτών 4, Περιστέρι, Τηλ. 57.22.637, Εργ.: Κ.Α.Σ.Π., Τηλ.: 28.26.913.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΟΛΑΝΑΣ, Παρκετοποιός, Τηλ.: 26.16.040.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ. Κυπαρίσας - Μιλήτου Πειραιάς.

ΒΙΒΛΙΑ — Στο Βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ» του Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Σίνα 30, τηλ. 36.31.313.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ — ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ, Λυκούργου 10, Αθήνα, τηλ. 32.40.800 - 64.42.354.

ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ καλλιτεχνικές, ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Γερανίου 9, τηλ. 52.36.087.

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ — ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιωαννίνων 32, Κολωνός, τηλ. 51.44.666.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ — ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ, Δουκάδων 7, Νέα Ιόσσια, τηλ. 57.33.336.

ΤΑΒΕΡΝΑ «ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ» — ΑΘ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ, Φωκίδας 28, Αμπελόκηποι.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου 14, τηλ. 52.39.450.

ΣΧΟΛΕΣ «ΩΜΕΓΑ» — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.

ΟΠΤΙΚΑ — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100 (Πλ. Κάνιγγος).

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ — ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ, Φαραντάκου 30 Αμπελόκηποι, τηλ. 77.52.163, 77.70.824.

ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ, «Βιοδάμ» — ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ και ΣΙΑ, Περικλέους 45, τηλ. 32.26.841.

ΣΟΦΙΑ ΣΠΥΡ. ΒΑΓΙΑ, Συμβολαιογράφος — Πανεπιστημίου 44, 3ος όροφος, γραφ. 30 - 31, τηλ.: 36.15.391, οικίας: 57.44.485

ΤΑΣΟΣ Π. ΧΑΣΙΑΚΟΣ, Δικηγόρος — Ακαδημίας 57, 5ος όροφος, γραφ. 521, τηλ.: 36.14.854 - 36.12.235. Οικίας: 51.35.891.

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ — ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ, Τηλ. 43.14.758, «Αθαν. Διάκου», Τηλ. 63.345.

ΦΟΙΒΗ Ε. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ, Συμβολαιογράφος — Γλάδστωνος 2, 5ος όροφος, γραφείο 7, τηλ.: 36.19.216, οικίας: 64.67.123.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΕ ΜΙΑ ΩΡΑ: — Εργαστήριο Σφραγιδοποιίας, (Πινακίδες - Προσκλητήρια Γάμου - Κάρτες), ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, Γ' Σεπτεμβρίου 19 (στοά) 52.34.939.